

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-80] ஆங்கீரவனா சித்திரைமீ [பகுதி-கூ.
 Vol. XXX. April-May-1932. No. 6.

மணிமேகலை யாராய்ச்சி.*

செந்தமிழ்ப்புலவர்களே! இந்திரன்முதலிய இறைபவர்பதங்களும் அந்தமிழின்பக் தமிழில்வீடும் நெறியறிந்து எய்துகற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரான் எடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு. அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பன. அந்நான்கினையும் பயப்பிப்பது, வெள்ளத்தாற் போகாததும், வேந்தராலும் கொள்ளப்படாததும், தாயத்தார் கள்வர் வலிய ரென் நிவரற் கொள்ளப்படாததும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுக்குழிக் குறையாததும், வெந்தணலால் வேவாததும் எளிதான காவலையுடைய தமாகிய விழுநிய கல்வியேயா மென்பது யாவர்க்குமொப்பமுடிந்ததோருண்மை. அவ்வுண்மையினை,

“அறம்பொரு ளின்பமும் வீடும் பயக்கும்
 புறங்கடை நல்விசையு நாட்டும்—உறுங்கவலென
 அற்றுழியுங் கைகொடுக்குக் கல்வியி னூங்கிலை
 சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை”.

“எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்
 மொழித்திறத்தின் முட்டறப்பா னாகும்—மொழித்திறத்தின்
 முட்டறத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து
 கட்டறத்து வீடு பெறும்”

*இது, திருவாளர் T. O. ஸ்ரீநிவாஸையங்காசுவரிகள், (M.L.O.) அவைத் தலைவராக வீற்றிருக்க நிகழ்ந்த மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை மாணவரீ ஞானபிரவிநத்தில பையின் 28-ம்வருடக் கொண்டாட்டத்தில் ஷே தலாசாலை மாணவன் வை. சுப்பிரமணியனால் எழுதிப் படிக்கப்பட்டது.

என்னும் பெரியார்வாக்குக்களா லழியலாம். அத்தகைய சீரியகல்வியைக் கற்றற்குரிய நூல்கள் பலவற்றுட் காப்பியங்களு மடங்கியனவாகலின் நுண்மாண் நுழைபுலமிக்காராற் றொகுத்துக்கூறப்பெற்ற சீவகசிந்தா மணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, குண்டலகேசி, வளையாபதி யென்னு மைம்பெருங்காப்பியங்களி லொன்றாகிய “மணிமேகலை”யா லறியக்கிடக் குஞ் சில விஷயங்களை ஈண்டுச் சிறியேன் கூறப்புகுந்துள்ளேன். அவற் றிற் பிழைகள் காணப்படிற் பொறுத்தருளுமாறு பெரிதும் வேண்டி சின்றனன்,

இந்நூல் சிலப்பதிகாரக் கதைத்தலைவனான கோவலன் மகளாகிய மணிமேகலை என்பவளுடைய சரித்திரத்தைக் கூறுதலின் சிலப்பதி காரத்தோடு கதைத்தொடர்புடையது. இதில், சோழவளநாட்டுள்ள காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற் பெருங்குடிவாணிகர்மாபி லுதித்த கோவல னுக்கு மாதவி யென்னும் நாடகக்கணிகையிடத்துத் தோன்றிய மணி மேகலையென்பவள், தன்னுடைய தாய், கோவலன் மதுரையில் வெட்டுண் டிறந்ததுகேட்டுப் பாத்தமைத்தொழிலை வெறுத்துப் பௌத்தமுனிவ ராகிய அறவணவடிகளைச் சாணடைந்து வாய்மைநான்குஞ் சீலமைந்து முபதேசிக்கப்பெற்றுப் பௌத்தசங்கத் திருத்தலை யறிந்து அவளோடு பழகிச் சிறுபிராயத்திலேதானே பௌத்ததருமங்கனையறிதற்கேற்ற வுணர்ச்சியுற்று ஒருநாள் தன் தாயின் கட்டளைப்படி சுதமதியுடன் பூக்கொய்தற்கு மலர்வனஞ்சென்று தன்னை விரும்பிவந்த உதயகுமாணுக் கஞ்சி அங்குள்ள பளிக்கறையி லொளித்திருந்து அவன் போனபின்பு வெளியேவந்து தன் குலதேவதையாகிய மணிமேகலைதேவ்வத்தால் மணி பல்லவத்தீவிற்குக் கொண்டுபோகப்பட்டு அத்தீவிலுள்ள புத்தபீடிகைக் காட்சியாற் றன் பழம்பிறப்பி னிகழ்ந்த செய்திகளை யறிந்து அப்பால் அத்தெய்வமறிவுறுத்திய மூன்று மந்திரங்களை யுணர்ந்த முற்பிறப்பிற் கணவனாயிருந்த இராகுலனைன்பவனே இப்பிறப்பில் உதயகுமாணுக வந்தானென்று அத்தெய்வம் புதலக்கேட்டுப் பிறகு அப்புத்தபீடிகையின் காவற்றெய்வமாகிய தீவதிலகையினுதவியாற் கோமுகியென்னும் பொய் கையைடைந்து அதிலுள்ள அக்யபாத்திரார் தன்கையில் வாப்பெற் றுப் பின்னர்க் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச்சார்ந்து அறவணவடிகளை யடைந்து ஆபத்திரன்வாலாற்றையும் அவனுக்கு மதுரையிற் சிந்தா

தேவிய அமுதசுரபியைக்கொடுத்ததையும் பசித்தவயிர்களுக்கு குணவளித்த லேயெல்லாவற்றினும் மேலானதருமமென்பதையும் அவர் கூறக்கேட்டு அவர் கூறியவாறே உணவளித்தற்பொருட்டு அமுதசுரபியைக் கையிலேந் திக்கொண்டு வீதியிற்சென்று சிறந்த பத்தினியாகிய ஆதிசையென்பவள் முதலிற் பிச்சையிடப்பெற்றுக் காயசண்டிகையென்னும் வித்தியாதா மங்கையின் தீராப்பசியைப் பாத்நிரத்திவிருந்தெடுத்து தவிய வொருபிடி யமுதாற் போக்கி அப்பாத்நிரத்திலே மேல்மேலமுதுவளரப்பெற்று அந் நகரத்துள்ள உலக அறவி என்னும் அம்பலத்தையடைந்து அங்கேவந்த எல்லா உயிர்களின் பசியையும் போக்கி அவ்வறஞ்செய்தலையே நித்த நியமமாகப்பூண்டு தன்னை விரும்பிவந்த உதயகுமரனறிந்துகொள்ளா வண்ணம் மேற்கூறிய காயசண்டிகையின் வடிவங்கொண்டு அந்நகரத் துள்ள சிறைச்சாலையை அடைந்து அங்கே பசித்திருப்பவர்களுக்கெல் லாம் உணவளித்து அதனை யறச்சாலையாக்கித் தன்னை மீட்டும் விடாது தொடர்ந்த உதயகுமரன் காயசண்டிகையின்கணவனால் வெட்டுண்டு வீழ்ந்ததுகண்டு மனங்கலங்கிப் பின்பு கந்திர்பாவைத்தெய்வத்தின் மொழிகளாற் றேறுதலுற்று உதயகுமரனுடையதந்தையாகிய மாவண் கிள்ளியாற் சிறையில்வைக்கப்பட்டு இராசமாதேவியின்முயற்சியாற் சிறையினின்றும் நீக்கி நாகபுரத்தையடைந்து அதன் தலைவனான புண்ணியாசனோடு மணிபல்லவஞ்சார்ந்து புத்தபிடிசையைக் காட்டி அதனாலவனது பழம்பிறப்பையவனுக்கறிவித்துக் காவிசிப்பூம்பட்டினங் கடல்கொள்ளப்பட்டசெய்தியைத் தீவதிலகையா லறிந்துகொண்டு அப் பாற்சென்று வஞ்சிகர்ப்புறத்தேயுள்ள பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகி யின்கோயிலையடைந்து தரிசித்துத் தன்னுடைய எதிர்காலச்செய்தி களைக் கண்ணகித்தெய்வங்கூற வறிந்துசென் றுங்கிருந்த சமயவாதிகள் பலரையுஞ் சார்ந்த அவர்களுடைய கொள்கைகளைத் தனித்தனியே வினாவிபுணர்ந்து அந்நகரிற் றவம்புரிந்துகொண்டிருந்த மாசாத்துவாணைக் கண்டு அவன் மொழிந்த செய்திகள் பலவற்றையுங்கேட்டு அவன் கூறிய வாறு காஞ்சிகரஞ்சென்று அந்நகரிற் பசிபால் வருந்தி வாடிய எல்லாவயிர் களுக்கும் உணவளித்து அங்கேவந்த அறவணவடிகளைத் தரிசித்து அவ ருபதேசித்த அறமொழிகளைக்கேட்டுப் பின் முத்திபெறுதற்பொருட்டு அந்நகரிலேயே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தாளென்னுங் கதை விரித்துக் கூறப்படும்.

ஆம் மணிமேகலையின்சரித்திரத்தை விரித்துக்கூறுதலின் மணிமேகலைபென் நிதற்குப் பெயராயிற்று. திருவொற்றியூர் ஞானப் பிரகாசர், சமயசிவாகாவாமனமுனிவராகிய இவர்கள் வாக்கால் இதற்கு “மணிமேகலைதூறவு” என்று மக்காலத்தப் பெயர் வழங்கப்பட்டவந்ததாகத் தெரிகிறது. “மணிமேகலைதூற—வாறம்பாட்டினு ளறியவைத் தனனென்” என்று பதிகத்திறதியிற் கூறப்பெற்றிருத்தலு மிதற் சிப் பெயருண்டென்பதை வலியுறுத்தும். இதற் கூறப்பட்ட சரித்திரம் நிகழ்ந்தகாலமும் இந்நூலாசிரியர்காலமு மொன்றென்றும், இது அவரார் நமிழிலேதான் முதலிற் பாடப்பட்டதென்றும் சிலப்பதிகாரத் தாலும் அதன்பதிகத்தொடக்கத்தில் அடியார்க்குநல்லார் எழுதிய உரை நடையாலும் இந்நூற்பதிகத்தாலும் விளக்குகின்றமையின் இது வேறு மொழியிலிருந்துவந்ததென்று சொல்லுதற் சிடமில்லை. இது மலை, கடல், நாடு, நகர், தீவு, வனம், ஆறு முதலியவற்றையும் பிறவற்றையும் நேரிலறிந்த கொண்டாற்போலப் படிப்பவர்களுக்கு நன்றாகப் புலப்படச் செய்யும் நலப்பாடுடையது. இயற்கையின பமிலங்கப்பெற்றது. சில சீரிய உண்மைகளைப் புலப்படுத்துவது. இதன் சொல் துட்பம் பொருள்துட்பங்கள் நூ ளளவே யாகிய நுண்ணறிவுக்கேற்ப யாண்டுக்காண்ப்பரிமென்பர். இதனை,

“மந்தா கினியணி வேணிப்பி ராவ்வெங்கை மன்னவநீ
 ஓர்ந்தார் குழன்மணி மேகலை நூனுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
 சிந்தா மணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினு
 நந்தா வுநாயை பெழுதலைவ் வரறு நவின்றருளே”

பெருமானாகிய துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசமுனிவரருளிச் செய்த வெங்கைக்கோவை

இவ்வயிரியநூலைப்பிற்பற்றியவர் கடைச்சங்கப்புலவருளொருவராகிய சிலமார் மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச்சாத்தனூர் ஓன்னும் புலவர் பெருமானாவர். இவர் வணிகமாடுனர். கூலியாபாஞ்செய்துகொண்டிருந்தமையின் இவர் மதுரைக் கூலவாணிகள் சாத்தனூரென்ப பெயர் பெற்றார். மதுரைச் சீத்தலைச்சாத்தனூர் எனவும் பெயர் பெறுவர், சாத்தனூர் என்பது இயற்பெயர். இவரைப்போலவே போன்வாணிகனூர்,

மதுரை அழைவவாணிகள் இளவேட்டனர், மதுரைப் பண்டவாணிகள் இளந்தேவனர் என்ற வணிகமாபினர் சில நிருந்தனரென்று தெரிகின்றது. இவர் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியின்வாலாற்றையும் அவள் மேம்பாட்டையுஞ் சேன்செங்குட்டுவனுக்குறிவுறுத்தி யவனைக்கொண்டு அவளுக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை முதலியன நடக்கும்படி செய்தவர். சிலப்பதிகாரத்தை இளங்கோவடிகளியற்றுவதற்குக்காரணமாயிருந்தவரும் அச்சிலப்பதிகாரத்தைக்கேட்டவரு மிவரே. நற்றிணை முதலிய நூல்களில் இவர் பாடியனவாகச் சிலசெய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. “தண்டமிழ்ச்சாத்தன்” என்றும் “தண்டமிழாசான் சாத்தன்” என்றும் “நன்னூற்புலவன்” என்றும் இவர் சிலப்பதிகாரத்துப் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றார்.

இனி நூலுட்புகுந்து மேற்கூறியாங்குச் சிலவிஷயங்களைச் சொல்லுவல்.

இந்திரவிழா.

நம் சீரிய பாக்கண்டமானது பண்டைக்காலத்தில் நாகரிகங்களாற் சிறந்துள்ளதென்பது எல்லோரு மொப்பத்தகுந்ததோர் விஷயம். அப்பாக்கண்டத்தினுள் புகுதியாகிய நம் கன்னித் தண்டமிழ்நாடு நாகரிகங்களுக்கே பிறப்பிடமாயிருந்ததென்று கூறதல் தகுதியுடைத்தாம். நம் பைந்தமிழ்நாடு அரசியல், கல்வி, போர்த்தொழில் கைத்தொழில், வாணிகம், சிற்பம் முதலியவைகளில் ஓர் காலத்தில் எந்நாடுக்கு சமயில்லையென்று கூறமுடியா சிறப்புற்றிருந்ததென்பது நந்தேசத்தாரும் பிற தேசத்தாரும் கண்டதே. அஃதாவது இற்றைக்கு 2000 ஆண்டு களுக்குமுன்னுள் அத்தகைய மேலான நிலைபிவிருந்ததென்பது சரித்திர ஆசிரியர் பெரும்பாலானுடைய மதம். அதற்குப்பின் வரவா நாகரிகத்திற்கு மையடையத்தொடங்கிவிட்டது. ஏடுகளிலும் சிலாசாசனங்களிலும் தண்டமிழ்நாடு சிறப்புற்றிருந்ததென்று பெரிக்கப்பட்டிருக்கு மவ்வளவாகவே இருக்கிறது. மேற்கூறிய நாகரிகக்குறிகள் பல இறந்து பட்டனவாயினும் அவை நந்தேயவத்தமிழ்நாட்டி வித்தன்மைபனவாக இருந்தனவென்பதை நம் பண்டைத் தமிழ்நூல்களுட் சில நமக்குத் தெரிவிக்குங் குறிகளையிருத்தலின் அவற்றிலுள்ள ஒவ்வொரு விஷயங்களை யும் ஆராய்ந்து நிவளிப்பதற்குத் தமிழ்நாட்டைய முதற்கடமையாகும்.

அவ்வாறு பண்டைத் தமிழ்நூல்களிற் கூறப்பட்ட விஷயங்கள் பலவர்
றள்ளும் இப்பொழுது யான் கூறப்புகுந்த இந்திரவிழா என்பது
மொன்று.

அவ்விழா, தேசநலத்தின்பொருட்டுத் தேசத்துக்குடிகளாலும்
மன்னர்களாலுஞ் செய்யப்பட்டுவந்தது. இந்திரனைக்குறித்துச் செய்யப்
பட்டமையா விதற்கு இந்திரவிழா எனப் பெயராயிற்று. முற்காலத்தில்
நாவலர்நீவிலுள்ளார்க்கு அசுரரால்வருந்தீங்கைப் பரிகரித்தற்பொருட்டு
அத்தீவின் காவற்றெய்வமாகிய சம்பாபதியால் அவ்விழா இந்திரன்
பொருட்டுச் செய்யப்பட்டமையால் “தீவகச்சாந்தி” எனவும் ஒரு
பெயருண்டு. இவ்விழாவானது தமிழ்நாட்டிற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திற்
செய்யப்பட்டதாக இந்நூலும் சிலப்பதிகாரமும் கூறுகின்றன. வட
நாட்டிற் பெரும்பாலான இடங்களிற் செய்யப்பட்டதாக வடநூல்களுஞ்
சில கூறுகின்றன. இவ் விந்திரவிழா ஆயிரங்கண்ணோன்விழா எனவும்
இந்திரகோடணவிழா எனவும் இந்நூலில் வழங்கப்பெறும். பண்டைக்
காலத்திற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தை வளப்படுத்த நினைந்த மிகத்தெளி
கேள்வி அகத்தியனாருடைய கட்டளையின்படி தூங்கெயிலெறிந்த தொடித்
தோட் செம்பிய னெக்துஞ் சோழன் இந்திரனைவணங்கி அவனனுமதி
பெற்று இருபத்தெட்டுநாட்கள் இவ்விழாவை நடத்தினான். அவனுக்குப்
பிறகு அவன் பாம்பரையோராலும் அவ்வாறே நடத்தப்பட்டுவந்தது.
அவ்விழாவைப் பிற்காலத்திலும் நடத்தநினைந்த பலசமயக்கணக்கர்களும்,
அமயக்கணக்கர்களும், தெய்வவடிவைமறைத்து மனிதர்கண்ணுக்குப்
பொறுக்குமளவினதாகிய உருவத்தை யெடுத்தவர்துள்ள தேவர்களும்,
மாக்கலந்தருஞ் செல்வப்பொருட்டால்வந்த பலபாஷைமாக்களும், தமிழ்
நாசியலை அலங்கரித்துவரும் அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாபதியர்,
தூதுவர், சாரணர் என்று கூறப்படும் ஐம்பெருங் குழுவினரும், காணத்
தியலவர், கருமவிதிகள், கனகச்சுற்றம், கடைகாப்பாளர், நகரமந்தர்,
படைத்தலைவர், யானைவீரர், இவுளிமறவர் என்று கூறப்படும் எண்பே
ராயத்தரும் ஒருங்குகூடி, இந்திரவிழாவை நாம் மறந்தால் முசுகுந்தனது
துயரைப் போக்கியதான நளங்காடிப்பூதர் துன்பஞ்செய்யும்; தவ
மறைந்தொழுகுந் தன்மையிலாளர், அவமறைந்தொழுகு மலவைப்
பெண்டிர், அறைபோக்கமைச்சர், பிறர்மனைநயப்போர், பொய்க்கரியாளர்,

புறங்கூற்றாளாகிய பாவிக்களைப் புடைத்துண்ணுஞ் சதுக்கப்பூதம் இந்
 நகரைவிட்டு நீங்கும்; ஆதலால் இவ்விழாவை நடத்துவோமாகவென்று
 தம்மு ணிச்சயித்துக்கொண்டு அவ்விழா நடக்கப்போதலை நகரமாதர்க்
 கறிவிக்குமாறு முரசறைவோனுக்குச் சொல்ல அவன் வச்சிரக்கோட்டத்
 துள்ள முரசை யானையின்பிடரிலேற்றி முதலில் ஊரை வாழ்த்தி “மேகம்
 மாதந்தோறும் மும்மழை பொழிக; அரசன் கோடாதகோவினனாகுக;
 அறிஞர்களே! இந்திரவிழா நடக்குங்காலத்திற் சுவர்க்கலோகம் வறிதாம்
 படி யெல்லாத் தேவர்களும் அதனை நீங்கி யீண்டெழுந்தருளுவாரென்பது
 பெரியோர்கள் துணிபாகவின் விதிமுதலியவைகளிற் பூணாகும்பங்களும்
 பொற்பாவிக்கைகளும் பாவைவிளக்குக்களும் பாவவைத்திடுமின்; சூலைக்
 கமுகும், சூலைவாழையும், கரும்பும், வஞ்சிக்கொடியும், பூங்கொடியு
 மாகிய இவற்றைக் கட்டவேண்டிய இடங்களிற் கட்டுமின்; பத்திவேதி
 கைப் பசும்பொற்றுணங்களில் முத்துத்தாமங்களை முறைமுறை நாற்று
 மின்; நகரவிதிகளிலும் மன்றங்களிலுமுள்ள பழ மணல்களையெல்லாம்
 மாற்றிப் புதுமணல் பாப்புமின்; கதலிக்கைக்கொடி, காழுன்றுவிலோதம்
 முதலிய துகிற்கொடிவிசேடங்களை மாடங்களிலும் வாயில்களிலுஞ்
 சேர்த்துமின்; சிவபிரான், சதுக்கப்பூதம், நாளங்காடிப்பூதம் முதலிய
 தெய்வங்களுறையுக் கோயில்களுக்குச் செய்வேண்டிய சிறப்புக்களைச்
 செய்யுமின்; தண்மணற்பந்தர்களிலுந் தாழ்த்தருபொதியில்களிலுந்
 தருமோபதேசஞ்செய்ய அறிந்தவர்கள் தருமோபதேசஞ் செய்யுமின்;
 பலப்பல சமயவாதிகளும் பட்டிமண்டபம் என்ற வித்தியாமண்டபத்திற்
 சேர்ந்து தத்தஞ் சமயவாதங்களைப் புரியின்; பற்றாமாக்க டம்முட
 னாயினுஞ்செற்றமுக்கலாமுஞ்செய்யாதகலுமின்;” என்றுகறிப் பசியும்
 பிணியும் நீங்கி வசியும் வளனுஞ் சாக்க’ என வாழ்த்தி முரசறைந்து
 இந்திரவிழாவைத் தெரிவிக்க அம்முறையே விழாவைக் கொண்டாடினா
 ருள் என விழாவறைகாதையா லறிகின்றோம். இன்னும் அவ்விழா நடக்
 கும்போது தெருக்களிற் கூத்துக்கள் நடைபெறும். நாடகமேடைகளிலே
 நாடகமடந்தையர் தாங் கற்ற பாதசாஸ்திரத்தைச் சபையோர்கண்டு
 களிக்குமாறு நடித்துக்காட்டுவார்கள். விழாமுடிவின் கண் எல்லோரும்
 நீர்வினையாடிக்களிப்பார்கள். அவர்கள் விவ்வாறாக விழாவைக் கொண்டாடு
 வதால் மன்னர்கள் தம் பகைவரை வெற்றிகொண்டு இன்னும் விரிவான
 பூயிரையடைவார்கள். மன்னர்களும் குடிசை மிவ்விழாவினைக் கொண்

டாடுவராயின் அவர்கள் தேசங்களுக்கும் விவர்களுக்கும் வெற்றியும் சகல செல்வங்களும் உண்டாகும்; எல்லாப்பயிர்களுங் கேடுதியில்லாம லிருக்கும்; இராசூதர்களும் பிசாசர்களும் அவைகளுக்கெவ்விதத்திலும் கேடுசெய்யமாட்டார்களென்றுதெய்வநம்பிக்கைகொண்டுசெய்துவந்தார்க ளென்று தெரிகின்றது. இந்த இந்திரவிழாவைப்போலவே முருகன், திருமால், வருணன் முதலிய தெய்வங்களுக்கும் விழாச் செய்துவந்தார்க ளென்று பண்டைத் தமிழ்நூல்களால் நன்கு அறியலாம். இக்காலத்து நடத்தப்படும் பல விழாக்களிலும் மேற்கூறிப் சிறப்புக்களில் ஒன்றை யாவது காண்கின்றோமா? இல்லை; இல்லை; அநேகமான சண்டைகளும் சச்சரவுகளும் முதலிய மாறான விஷயங்களைத்தான் காண்கின்றோம். அவையெல்லா மொழிந்த நடத்தப்பெறுமானற்றான் நேசஞ்செழித்துச் சீரடையும் என்பதை நம்நாட்டவர் நன்குணர்வேண்டும்.

கைத்தொழில் வாணிகம் முதலியவை.

ஒருதேசம் முன்னேற்றமடையவேண்டுமானால் அதேசத்திற் கைத் தொழில், வாணிகம் முதலியவை சிறந்திருக்கல்வேண்டும். அவை சிறப்புற்றிருந்தாற்றான் தேசம் முன்னேற்றமடையமுடியும் என்பது கண்கூடானவிஷயம். இன்றைக்கு முன்னேற்றமடைந்திருக்குந் தேசங்க ளாகிய அமெரிக்கா, இங்கிலாந்த, சைனா, ஜப்பான் முதலிய தேசங்களை யெடுத்துக்கொண்டு எதனாலவை முன்னேற்றமடைந்துள்ளன வென்ப தைத் தெளிய ஆராய்வோமானால் கைத்தொழில் வாணிகம் முதலிய வற்றற்றான் அவை முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றன என்று கூற வேண்டும். இது யாவருமறக்கொணாதது. இத்தகைய கைத்தொழில் வாணிகமுதலியவை நம் தீர்தமிழ்நாட்டிற் சிறந்திருந்தனவென்பதையும், செல்வச்சிறப்பிலும் அமராவதிகூடத் தனக்கு நிகில்லைபென்றுகூறாமாறு விளங்கிற்று நம்நாடு என்பதையும் பண்டைத் தமிழ்நூல்களால் அறியலாம். அவையிருந்தவிலையையும் இம் மணிமேகலையைக்கொண்டு சிறிது ஆராய்வோமாக.

மணிமேகலையானவள் பல சமயவாதிகளைச்சார்ந்து அவர்களுடைய கொள்கைகளைக் கேட்டபிறகு மாதலியையும் சமதலியையும் அறவண வடிகளையும் காணவிரும்பி வஞ்சியின்புறநகரைக்கடந்து அகநகரிற் போய்ப் பலவகைச்சாதிபாரும் இருத்தற்குரிய விதிகளையும் வேறுள்ள

பல இடங்களையும் கண்டு மகிழ்வுற்றுச்சென்றாள் என்றதைக் கூறுமிடத்து,

“கடைகாப் பமைந்த காவ லாளர்

மிடைகொண் டியங்கும் வியன்மலி மறுகும்

பன்மீன் விலைஞர் வெள்ளுப்புப் பகருநர்

கண்ணொடை யாட்டியர் காழியர் கூவியர்

மைந்நிண விலைஞர் பாசவர் வாசவர்

என்னுநர் மறுகு மிருங்கோ வேட்களுஞ்

செம்பு செய்ஞ்ஞரும் கஞ்ச காரரும்

பைம்பொன் செய்ஞ்ஞரும் பொன்செய் கொல்லரும்

மரக்கொஃ றச்சரு மண்ணீட் டாளரும்

வரந்தா வெழுதிய வேவிய மாக்களும்

தோலின் றன்னருந் துன்ன வினைஞரு

மாலேக் காரருங் காலக் கணிதரு

நலந்தரு பண்ணுந் திறனும் வாய்ப்ப

நிலக்கலங் கண்ட நிகழக் காட்டும்

பாண ரென்றிவர் பல்வகை மறுகும்

விலக்காம் பொருடும் வெள்வளை போழ்நரோ

டிலங்குமணி வினைஞ ரிரீஇய மறுகும்

வேத்தியல் பொ துவிய லென்றில் விரண்டின்

கூத்தியல் பறிந்த கூத்தியர் மறுகும்

பால்வே ருக வெண்வகைப் பட்ட

கலங் கவைஇய கலம் மறுகு

ர் வேதாளிகர் மறுகும்

கும் பொதுவர்பொலி மறுகும்

கண்ணுழை கல்லா துண்ணூற் கைவினை

வண்ண வறுவையர் வாரந்திகழ் மறுகும்

பொன்னுரை காண்போர் நன்மனை மறுகும்
 பன்மணி பகர்வோர் மன்னிய மறுகு
 மறையோ ரருந்தொழில் குறைய மறுகு
 மரைசிபன் மறுகு மமைச்சியன் மறுகு
 மெனைப்பெருந் தொழில்செ யேனோர் மறுகு
 மன்றமும் பொதியிலுஞ் சந்தியுஞ் சதுக்கமும்
 புதுக்கோள் யானையும் பொற்றார்ப் புரியும்
 கதிக்குற வடிப்போர் கவின்பெறு வீதியுஞ்
 சேனோங் கருவி தாழ்ந்தசெய் குன்றமும்
 வேணவா மிகுக்கும் விசைமகக் காவும்
 விண்ணவர் தங்கள் விசும்பிட மறந்து
 நண்ணுதற் கொத்த நன்னீ ரிடங்களுஞ்
 சாலையுங் கூடமுந் தமனியப் பொதியிலுங்
 கோலங் குயின்ற கொள்கையிடங்களுங்
 கண்டு மகிழ்வற்றாச்”

சென்றனர் என்று கூறுகின்றார்.

இதன்பொருள்:—வாயில்காத்தற் கமைந்த காவலாளர்கள் நெருங்கு
 தல்கொண்டியங்கும் பெருமைபொருந்திய தெருக்களும், பலமீன்களை
 விலைக்குவிற்கும் மீன்விலைப்பாதவர், வெள்ளிய வுப்புவிற்பார், கள்ளை
 விற்கும் வலைச்சியர், பிட்டுவாணிகர், அப்பவாணிகர், ஆட்டுவாணிகர்,
 கயிறுவாணிகர், கயிறுதிரித்து விற்பார், பச்சிறைச்சி குட்டு இறைச்சி
 இலையமுது எலும், இலவங்கம், கற்பூரம், சாதிக்காய் என்னும்
 விற்பார், தக்கோலம்,

பஞ்சவாசகங்களை விற்பார் ஆகிய இவர்கள் மறுகு
 கோட்டிகளும், வெண்கலக்கண்ணீர்களும், பொரு
 உருக்குத்தட்டாரர்களும், மரத்தை வெட்டுந் தச்சரும்,
 சதையாற் பாவையுள்ளிட்டன பண்ணுவார்களும், சித்திரகாரர்களும்,
 செம்மார்களும், கைபற்காரரும், மாலைதொடுப்போர்களும், சோதிட
 னாலோர்களும், இசைப்பாணரும், யாழ்ப்பாணரும் மண்டைப்பாணரு

மாகிய பலவகைப் பாணர்களும், சங்குத்துத் தொழில்செய்வாரும், முத்துக் கோப்பார்களும் ஆகிய இவர்கள் தங்கியிருக்கப்பெற்ற வீதிகளும், கூத்தியல்புகளையறிந்த கூத்தியர்வீதிகளும், நெல்லு, புல்லு, வாசு, தினை, சாமை, சோளம், தோரை, மூங்கில்நெல் முதலிய எண்வகைக் கூலங்கள் குவித்துள்ள வீதிகளும், அரசவையிருந்தேத்துவார் நின்றேத்துவார் பலவகைத் தாளத்தி லாடுவாராகிய இவர்கள் வீதிகளும், பொதுமகளிர் பொருந்திய வீதிகளும், கண்கள் நுழைபமுடியாத அவ்வளவு நுட்பமான நூலைக்கொண்டு பலநிறங்களையுடைய உடைநெய்வோர்களுற்பெற்ற வளம்பொருந்திய வீதிகளும், பொன்னையுரைத்தவுரையை யறுதியிடும் பொன்வாணிகருடைய நல்லவீதிகளும், பலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களைவிற்கும் வாணிகர்பொருந்திய வீதிகளும், அந்தணர்வீதிகளும், அரசர்பெருந்தெருவும், மந்திரிகள் தெருக்களும், சேனாதிபதிகள் முதலியோர்களுடைய தெருக்களும், மன்றங்களிலும் அம்பலங்களிலும் சந்திகளிலும் புதியவாகப் பிடிக்கப்பட்டுவந்த யானைகளைபுல் குதிரைகளையும் நடையில் மேம்பாடுறப் பிற்றும் யானைப்பாகரும் வாசிவாரியரும் பொருந்திய அழகிய வீதிகளும், மிகவுமுயர்ந்த கட்டுமலைகளும், கண்டோர்கண்ணைக் கவரக்கூடிய அழகும் நல்ல மணமும் பொருந்திய மரச்சோலைகளும், தேவர்கள் தங்கள் விசம்பிடக்கதையு மறந்துவந்து பொருந்தியிருத்தற்கொத்த நணீர்கள் நிரம்பிய பொய்கை முதலியவைகளும், அறச்சாலைகளும், கூடங்களும், பொன்னாலாகிய அம்பலங்களும் சித்திரமெழுதப்பெற்ற விரதங்களை யனுட்டித்தற்குரிய தவச்சாலைகளுமாகிய இவற்றைப் பார்த்து மகிழ்ச்சிகொண்டு” போனாள் என்பதாம்.

இதனாலும், “தேவர் கோமான் காவன் மாநகர், மண்மிசைக் கிடந்தென வளந்தலை மயங்கியபொன்னகர்” எனக் கச்சிமாநகரைச் சிறப்பித்துக்கூறு மடிகளானும்,

“வம்ப மாக்கள் கம்பலை முதுநாரச்
சுடும னோங்கிய நெடுநிலை மனைதொறும்
மையறு படிவத்து வானவர் முதலா
எவ்வகை யுயிர்களு முவமங் காட்டி
வெண்சுதை விளக்கத்து வித்தக ரியற்றிய
கண்கவ ரோவியம்”

பொருந்திய தெருக்களையுடைய காவிரிப்பூம்பட்டினமெனக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுமடிகளானும் நம் பண்டைத் தமிழ் நாட்டின் பலவகைக் கைத்தொழில்கள், விவசாயம், வாணிகம், சிற்பத் தொழில்கள் முதலியவற்றின் சிறப்புக்களும், செல்வம் நாகரிகம் இவற்றின் மேம்பாடுகளும் தெற்றென விளங்குகின்றன.

[இத்தகைய கைத்தொழில்களிலும் விவசாயத்திலும் செல்வத்திலும் நாகரிகமுதலியவற்றிலுஞ் சிறப்புற்றிருந்த நஞ் செந்தமிழ்நாடு இற்றைஞான் றடைந்திருக்கும் நிலைதா எனெனே: எல்லாவற்றிற்கும் (அதாவது உணவுப்பொருள் ஆடை முதலிய யாவற்றிற்கும்) பிறநாடுகளை எதிர்போக்கியிருக்கின்றது. இதைக் காலத்தின் கோலமென்று தான் கழறவேண்டும். வே ரென்னவிளம்புவது? தெய்வத்திருவருள் முன்னிற்பதாகுக.]

இன்னும், இன்ன இன்ன நாட்டில் இன்ன இன்ன தொழிலிற் சிறந்தாரிருந்தார் என்பதையும் அறியலாம். இந்நூலில்,

“மகத வினைஞரும் மராட்டக் கம்மரும்

அவந்திக் கொல்லரும் யவனத் தச்சரும்.”

எனக் கூறுமடிகளான் மகதநாட்டி விரத்தினவேலையிற்சிறந்தா ரிருந்தார், மகாராஷ்டிரதேசத்திற் கம்முத்தொழிலிற்சிறந்தா ரிருந்தார்; அவந்தி தேசத்திற் கொல்லுத்தொழிலிற்சிறந்தா ரிருந்தார்; யவனதேசத்திற் றச்சுத்தொழிலிற்சிறந்தா ரிருந்தார் என்று தெரிகிறது. ஒண்டமிழ்ப் புலவீர்! இன்னு மிம் மணிமேகலையாற் குறித்துணரப்படும் விஷயங்கள் பலவிருப்பினும் விரிவஞ்சி இம்மட்டோடு நிறுத்துகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

வை. சுப்பிரமணியன்,

மாணவன்,

தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை, மதுரை.

உ

**திருப்புறம்பயத்துக் கல்வெட்டுக்களிலும்
செப்பேடுகளிலும் கண்ட
சில செய்திகள்.**

வை, சுந்தரேச வான்டையார், ஆசிரியர், திருவையாறு.

திருப்புறம்பயம் என்பது சோழநாட்டுத் தேவாரம்பெற்றதலங்களில் ஒன்றாகும். இது கும்பகோணத்திற்கு வடமேற்கில் ஐந்துமைல் தூரத்தில் மண்ணிபாற்றின் வடகரையில் இருக்கிறது. இது சைவசமய குரவர்கள் நால்வர்களாலும் பாடப்பட்ட பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்தது.

இவ்வூர், முதல் இராசாசன்காலத்திற் சோழமண்டலத்தில் அண்டாட்டுக்கூற்றத்தடிப்பட்டிருந்தது என்று கல்வெட்டாற் புலப்படுகிறது. இதற்குப் பரந்தகச்சோழ சதுர்வேதிமங்கலம் என்று ஒரு பெயரும் உண்டு. விக்கிரமசோழன்காலமுதற் பிற்காலத்துச் சோழர்கள்காலம் வரை அப்பெயர் மாறி விக்கிரமசோழவளநாட்டு இன்னம்பர்நாட்டுத் திருப்புறம்பயம் என்று வழங்கிவந்திருக்கிறது.

இது பிற்காலத்துச் சோழர்களில் முதல்வனும் கி. பி. 880 முதல் 907வரை அரசாண்டவனுமான முதல் ஆதித்தனால் எடுப்பிக்கப்பட்ட மிகப்பழைய கற்றளிப்பையுடையது. இவ்வாலயத்திற்கு ஆதித்தேச்சுரம் என்ற பெயர் உண்டென்று சில கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன. எனவே இவ்வாலயம் கி. பி. 907க்கு முன்னரே கட்டப்பட்டுள்ளது என்பது வெளிப்படை.

திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் ஆகிய சைவசமயகுரவர்களாற் பாடப்பட்டுள்ளமையின் கி. பி. ஏழாம்நூற்றாண்டிலும் இங்கு ஆலயம் பெருமையுடன் விளங்கியிருத்தல்வேண்டும்.

இவ்வூர்ப்புராணத்தில் இவ்வாலயத் தெழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான், ஒரு வணிகப்பெண்மணியின் திருமணங்குறித்துச் சான்று பகர்ந்தார் என ஒரு வரலாறு காணப்படுகின்றது.

சிலப்பதிகாரத்த வஞ்சினமாலையுட் காணப்படும் “வன்னி மரமு மடைப்பளியுஞ் சான்றாக, முன்னிறத்திக் காட்டிய மொய்துழலாள்” என்ற தொடரும் மேற்கூறிய வரலாற்றையே குறிக்கின்றது. சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட இவ்வரலாறு அந்நூல் தோன்றியகாலமாகிய கி. பி. முதல்நூற்றாண்டிற்குமுன்னரே நிகழ்ந்து தமிழ்நாடெங்கும் பரவியதாகல்வேண்டும். ஆகவே இத்திருப்புறம்பயத்திலுள்ள ஆலயம் இற்றைக்கு இரண்டாயிர ஆண்டுகட்குமுற்பட்ட பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்ததென்பது புலனாம்.

இவ்வாலயம் முதல் ஆதித்தன்காலமுதல் இராசராசன், கங்கை கண்டசோழன், முதற்குலோத்துங்கசோழன், இரண்டாங்குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராசராசன், மூன்றா குலோத்துகன், மூன்றாம் இராசராசன் முதலான சோழமன்னர்களுடைய கல்வெட்டுக்களைத் தன்னகத்துக்கொண்டுள்ளது. இதில் விசயநகரவேந்தனது கல்வெட்டு ஒன்றும் உண்டு.

இவ்வாலயத்திற் சற்றேறக்குறைப நூறு கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இவைகளெல்லாம் அக்காலத் தமிழ்வேந்தர்களாகிய சோழர்களும் அவர்களது அமைச்சர்களும் படைத்தலைவர்களும் பிறரும் புறம்பயத்தெம்பெருமானுக்கு நித்திய நைமித்தியங்களுக்கும் திருநூந்தாவிளக்குகளுக்கும் நிபந்தங்கள் விடுத்ததையும் பல அணிகலன்கள் கொடுத்ததையும் விளக்குகின்றன.

இவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்க்கின் தமிழகத்தின் வரலாற்றை முறையாக ஆராய்ந்தறியவிரும்பும் வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்க்கு எத்துணையோ அரிய செய்திகள் எளிதிற்கிடைக்குமென்பது திண்ணம். இத்தலத்தைப்பற்றிச் சில செப்பேடுகளும் உள்ளன. இச்செப்பேடுகளாலும் கல்வெட்டுக்களாலும் அறியக்கிடக்கும் சில உயரிய செய்திகளை அடியிற் குறிப்பேம்.

திருவாலங்காட்டுச்செப்பேட்டினாலும், உதையேந்திரச்செப்பேட்டினாலும், திருப்புறம்பயத்தில் ஒரு பெரும்பேர்திகழ்ந்த செய்தி வெளியாகின்றது. சோழமன்னனாகிய முதலாம் ஆதித்தன், பாண்டியன் இரண்டாம் வரகுணன், சோன் ஸ்தானூரவி ஆகிய மூவரும் பல்லவ வேந்த

திருப்புறம்பயத்து.....சில செய்திகள். கருக

னாகிய அபராலித விக்கிரமவர்மமனையும் அவனுக்குத் துணையாகப்போந்த கங்க அரசனாகிய இரண்டாம் பிருதிவிபதியையும் திருப்புறம்பயப் போரில் வென்று புறங்காட்டியோடச் செய்தனர். இரண்டாம் பிருதிவிபதி இப்போரிற் கொல்லப்பட்டான்.

இப்போரின்பயதாக முதலாம் ஆதித்தன் சோழமண்டலத்திற்கு அரசனான. கி. பி. எண்ணூற்றெண்பதைபொட்டி இப்போர் நிகழ்ந்திருக்கவேண்டும். இந்துதேசசரித்திரநிகழ்ச்சியில் பிளாசியுத்தம் எத்துணைச் சிறப்புடையதாகக் காணப்படுகின்றதோ அத்துணைச் சிறப்புடையது இப்புறம்பயப்போரென்பது நன்கு அறியத்தக்கதொன்றும்.

உதிரம்படிந்த தோப்பும் பிருதிவிபதியின் நடுகல் அமைந்ததோர் சிறு கோயிலும் புறம்பயப்போரைத் தற்காலத்தார் நினைவுகூர்தற்கு ஏற்ற சின்னங்களாக இன்றும் நிலைபெற்றுள்ளன. எனவே தமிழக வரலாற்றிற் குறிக்கத்தக்க பெருமையமைந்தது இவ்வூரென்பது ஈண்டு அறியத்தக்கதொன்றும்.

இனி இவ்வாலயத்திலுள்ள மூன்றாம் குலோத்துங்கனது கல்வெட்டு ஒன்று முத்துமுளைக்கன்று, அறம்பயந்த விநாயகர் என்று இருவிநாயகர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. இவர்கள் பள்ளியறைநாச்சியாருக்கு எதிரிவிருப்பவரும், சந்நிதிக்கு எதிரிற் கீழவீதியில் இருப்பவருமாகிய இரு விநாயகர்களாக இருத்தல்வேண்டும். இவ் விருவிநாயகர்களில் இவருக்குரித்த இப்பெயரென்று இதுபொழுது திட்டமாகக் கூறுதற்கில்லை. இவ்வேந்தனது மற்றொருகல்வெட்டு இவ்வூரில் ஆண்டார் கடியாபரணர்மடம் என்று ஒரு மடம் இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறது.

இனி, மூன்றாம் இராசாசன்காலத்தில் வீதிவிடங்கவிழும்பரையன் அவனுடைய உடன்பிறந்தான் அகிலநாயகவிழும்பரையன் என்ற இருவரும் இச்சிவாலயத்தில் திருவலஞ்சுழியுடையார், புற்றிடங்கோண்டார் என்ற இருவர் படிமங்களை எழுந்தருளுவித்து நிபந்தங்களை விட்டிருந்ததாகத் தெரிகிறது.

இஃதேபோன்று திரிபுவனதேவர்க்கு யாண்டு 35-இல் வேளூர்க்கீழவன் ஆழ்வான் திருப்புறம்பயமுடையானை செம்பியன் பல்லரையன், குடந்தைக் கீழ்க்கோட்டமுடையார்கோயில் முதற்பிராகாரத்

துக்கிழைத்திருமாளிகையில் திருப்புறம்பயமுடையார்படிமத்தை எழுந்தருளுவித்துப் பூசைக்கும் அமுதபடிக்கும் நிபந்தங்கள் விட்டிருக்கிறான். இச்செய்தி திருவாளர், தி. வை. சதாசிவ பண்டாரத்தார் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட நாகேசுரரது திருக்கோயிலிலுள்ள *கல்வெட்டுக்களாற் புலனாகிறது.

இதனால், ஒருவர் தமக்குப் பற்றுள்ள வேற்றாரிலுள்ள இறைவனைத் தமதூர்ச் சிவாலயத்தில் எழுந்தருளுவித்து வழிபாடாற்றும் வழக்கம் உண்டென்று தெரிகிறது.

இனி மேற்குறித்த வீதிவிடங்க விழுப்பரையனும் அவனது உடன்பிறந்தானும் மூன்றாம் பிராகாரத்தில் அறம் உரைத்தநாயனரை எழுந்தருளுவித்த செய்தியும் இம்மூன்றாம் இராசராசனது மற்றொரு கல்வெட்டாற் புலனாகிறது.

எனவே இச்சிவாலயத்திற்கு மூன்றாம் இராசராசன்காலத்தில் மூன்று பிராகாரங்கள் இருந்திருத்தல்வேண்டும். இதுபொழுது இரண்டு பிராகாரங்களே உள்ளன. இம்மூன்றாம்பிராகாரம் எப்பொழுது அழிவுற்றது என்பது புலனாகவில்லை.

இவைகளே இப்புறம்பயத்தைப்பற்றி யாம் ஆராய்ந்த சில செப்பேடுகளிலும், கல்வெட்டுக்களிலும் காணப்பட்ட உபரிய செய்திகளாகும்.

மற்றொருமுறை ஏனைய கல்வெட்டுக்களையும் ஆராய்ந்து அவற்றிற்கு காணப்படும் செய்திகளையும் குறிப்பிடுவோம்.

யவனமஞ்சரி.

அரிவஸ்தாவில் எழுதிய ஒழுக்கநூல்.

[கஉஅ-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

ஆரம்பாகம். பகுத்தறிவுத்தத்துவத்தின் மேன்மைகள்.

1-ம் அதிகாரம். புத்தி.

யிருதலும் குறைதலு மின்றிச் சமன் அறிந்து தெரியும் ஆற்றல் புத்தி என வரைந்தாம். ஒவ்வொரு அறத்திற்கும் ஒவ்வொரு நோக்கம் வேண்டப்படின், அவற்றின் தன்மை தீர்மானிக்கப்படவேண்டும். சுத்த புத்தியின்வழியின்றி எவ்வகை ஒழுக்கத்தையும் வரையறுத்து இது நன்மை இது தீமையென அளவைசெய்யலாமென வாளாகுவதற்கு பயனில்லை. புத்தி என்பது என்ன? அதை எவ்வாறு மனம் அகிட்டிக்கின்றது? மனத்தின் இயல்பை இருவகைப்படுத்தினும். (1) ஒன்று மெய்ப்பாட்டை உள்ளநோக்கி அடக்கும் ஆற்றல். இவ்வசுத்தபுத்தி நல்லொழுக்கப் பயிற்சிக்கு உதவுகின்றது. (2) மற்றது சுத்தபுத்தி. ஈண்டுச் சுத்த புத்தியின் தன்மையை ஆராய்வாம். சுத்தபுத்தி இருவிதமாய்த் தொழிற்படும். முதலாவது மாற்றமடையாத நித்தமான பிரமாணங்களை ஆராய்ந்து இயற்கையுணர்வாய் அறியும் பகுதி. இரண்டாவது மாறுதலடைவனவற்றை அறியும் பகுதி. ஒவ்வொரு இனத்தத்துவங்களும் அவ்வவற்றின் இனமான பொருள்களையே விடயிப்பதால், முந்தியதை ஆராய்ச்சி என்னும் சான்றிரத்தத்துவம் எனவும் பிந்தியதைத் தெரிவுத்தத்துவமெனவும் பெயரிடுவாம். இவற்றின் மேன்மைகளை ஆராய்வோம்.

2-ம் அதிகாரம். புத்தியின் தொழில்.

உண்மையை அறிவதே புத்தித்தத்துவத்தின் தொழில். மனம் உண்மையை அறியும்போதும் ஒருசெயலை நிச்சயிக்கும்போதும் தொழிற்படும் தத்துவங்கள் மூன்று. அவை இந்திரியம் புத்தி இச்சை (ஆசை). [ஈண்டு இந்திரியம் என்றது ஏற்றலும் இடுதலும் செய்வதாகிய கன்மேந்திரியத்தைப்பொழித் தொழிற்த ஞானேந்திரியத்தை]. ஞானேந்திரியமாகிய ஐம்புலன்களுக்கு நிச்சயிக்குந்தன்மை இன்மையால், அவை தெரிவித்தொடங்கமாட்டா. புத்தி என்னும் கருதல் இருவகைத்து. அவை உடன்பாடும் எதிர்ப்பையும். ஆசை, தீயித்தலும் தேடுதலும் என இருவகைத்து. தெரிவுசெய்யப்பட்டனவாய்ப் பயிற்சிப்பட்ட சுத்தியின்செயல்கள் நல்லொழுக்கமென்றும், ஆலோசிக்கப்பட்ட ஆசையே

தெரிவு. நாம் தெரிவுசெய்யப்பட்டதையே தேடவேண்டும். ஆலோசிக் கப்பட்டித் தெரிவுசெய்யப்பட்டித் தேடப்படும்வழியே செயல் தோன்றும். ஆனால், செயல்களையும், ஆக்கப்பட்டபொருள்களையும் ஆராயாத தத்துவ ஞான ஆராய்ச்சியின் உண்மைகளை நல்லவென்றும் பிழையானவற்றைத் தீயனவென்றும் சொல்வோம். உண்மையறிவது புத்தியின்தொழில். ஆசையின் உண்மையை அறிவது அனுபவபுத்தி. ஒரு செயலின் நோக்கம் ஆசையினின்றும் தோன்றும். நோக்கம் தோன்றுவதற்கு வேண்டியன புத்தியும் ஆசையும். நோக்கமில்லாவிடின் புத்தி தனியே ஒரு தொழிலைச் செய்யமாட்டாது. ஒருதொழிலைச் செய்யும் புத்தி ஒரு நோக்கத்திற்குத் துணைக்கருவியாகி அத்தொழிலைச் செய்யும். இங்ஙனம் நோக்கம் என்பது ஆசையால் விழையும் புத்தி என்றும், ஆராய்தல் செய்யும் ஆசை என்றும் வரையப்படும் இப்பகுத்தறிவின்மேல் மையே மக்களை விலங்குச்சாதியினின்றும் வேறுக்கிக்காட்டுவது. காலத்துச்செயலை ஒருவராலும் நோக்க இயலாது. அறிவின் விளைவானவற்றைப்பற்றியே தெரிவுசெய்யப்படும். சர்வ கருவிகளாலும் செய்தசெயலைச் செயலில்லாமல் அழிக்கரு

3-ம் அநீகாரம். ஆராய்ச்சி. (Science.)

மனம் எதிர்மறையானும் உடன்பாட்டானும் உண்மை முறை ஐயங்கைத்து. அவை கலைப்பயிற்சி (Art), ஆராய்ச்சி, (Prudence), ஞானம், புத்தி. அபிப்பிராயத்தையும் ஆறும்வகையால் வது தவறு. ஆராய்ச்சியின் இலக்கணமென்ன? ஆராய்ச்சியறிவால் பெறப்படும் பிரமாணங்கள் நித்தமானவை எனினும் ஆராய்ச்சி நூல்கள் ஆராயும் பொருள்கள் மாறுதலடைவன. ஆராய்ச்சி நூல்களின் பொருள்கள் இல்பொருளோ உள்பொருளோ எனச் சொல்லொணாதன. ஆராய்ச்சி யால் அறியப்படுவன கற்கப்படுவனவும் கற்பிக்கப்படுவனவும். அறியப் பட்டபொருள்களின் மூலம் அதுகளினத்தாலும் வேதனாதுமானத்தால் னும் ஒரு புதிய உண்மையைக் கற்பிக்கிறோம். வேதனாதுமானத்தால் பொதுப் பிரமாணங்களைப் பெறுகிறோம். கருதலதுமானத்தால் சிறப்புத்தாட்டாந்தங்களை அடைகிறோம். இவ் விருவகை அதுமானக்க ளும் ஒன்று ஒன்றின் உதவிவேண்டிநிற்கும். எடுத்துக்காட்டு என்னும் பூர்வசாதனம் வேதனாதுமானத்தால் அறியப்படும். சிறப்புத்தாட்டாந் தங்களின் உண்மையைத் திரட்டிச்சொல்வதே வேதனாதுமானத்தின் தொழில். ஆராய்ச்சிபென்பது கிருபிப்பதற் பயிற்சிப்பட்ட சத்தி. ஒவ் வொரு ஆராய்ச்சியின் அதாரங்களும் அவ் ஆராய்ச்சியாற்பிறக்கும் அறு

மானப்பிரமாணங்களிலும் பிரதானமானவை. இவ்வாறு காரணகாரியத் தொடர்புநோக்கி முறைவகுக்கப்பட்ட அறிவே ஆராய்ச்சி.

4-ம் அதிகாரம். கலைப்பயிற்சி.

மாறுதலடைவனவாகிய சம்யோகசம்பந்தமுடையன தொழில்களும் ஆக்கப்பொருள்களும், ஆராய்தலிற் பயிற்சிப்பட்ட சத்தியும் ஆக்கப்பொருள்களை உண்டாக்கும் சத்தியும் வெவ்வேறு. நிதானமாகப் பொருளை உண்டாக்கும் பயிற்சிப்பட்ட சத்தி கலைப்பயிற்சி. ஒவ்வொரு கலைப்பயிற்சியாலும் ஒவ்வொருவகைப்பொருளை உண்டாக்குவேம். ஆக்கப்பொருளை உண்டாக்குபவன் இயற்றுதற்கருந்தா; உண்டாக்கு விப்பவன் நிமித்தகாரணன்; கலைப்பயிற்சி துணைக்காரணம். இனிச் செயலும் ஆக்கப்பொருளும் வேறு. மாறுதலடையும் ஆக்கப்பொருள்கள் தோன்றிநின்றழியுந் தன்மையனவாகையால் அப்பொருள்களை உண்டாக்குவதில் துட்பம் பயிற்சிபாற்றான் அடையப்படும்.

5-ம் அதிகாரம். விவேகம்.

விவேகத்தை ஆராய்வதும் விவேகியின் தன்மையை ஆராய்வதும் ஒன்றே. தேகசுகம் கருதுவோன் தனக்கு எது நல்லது எது நியது என விவேகத்தால் அறிவன். வழிவகைகளைத் தேடுவதில் விவேக முடையவனைப் புத்திசாலியென்பேம். புத்திசாலி தனது ஆற்றலுக்கெட்டியவற்றையே தேடுவான். ஆராய்ச்சியின் முக்கியப்பண்பு நிரூபிக்குந்தன்மை. தோற்ற நாச முடையனவற்றின் தொடர்பை விளக்கும் பிரமாணங்கள் நித்தமாகிய இயற்கைப்பிரமாணங்களாயினும், இயற்கை ஆராய்ச்சிப்பொருள்கள் தோற்ற நாச முடையனவாய் மாறுதலடைகின்ற மையால் அப்பொருட்குணங்களை ஆராய்ச்சி நூலார் நிரூபியாமல், இவை இத்தன்மைய பொருள்கள் என விரித்துரைப்பார். இயற்கையாராய்ச்சிகளாகிய பௌதிகநூல், பயிர்நூல் விஸங்கியல்நூல் முதலியவற்றைக்கற்று இவ்வண்மையைக் கடைப்பிடிக்க. நீக்கமின்றிநிற்கும் பொருள்கள் நித்தமாய் ஒரோமாதிரியாய்நின்ற மாறுதலடையாமல் நிலைப்பதால், அப்பொருள்களைப்பற்றி ஆலோசியாமல் உடனே நிரூபித்துக்காட்டுவோம். இயற்றிற் குதாரணம் பலவகைக் கணிதநூல்களும் நிறனூாயும்நூல்களும் (அளவையுந் தத்துவநூல் ஒழுக்கநூல் அழகியல்நூல் முதலியன நிறனூாயும்நூல்கள்).

இதுநிற்க. விவேகம் நூலாராயும் ஆற்றல் அன்று; விவேகம் பொருளை ஆக்கும் பயிற்சியும் அன்று; அது உண்மையை ஆலோசித்தறியும் ஒருசத்தி. ஒருவன் தனக்கு எது நல்லது எது நியது எனத் தீர்

மானிக்கவல்லவனாயின், அவனை விவேகி என்பேம். பேரிக்கிள்ஸ் என்பவரும் அவர்போன்றோரும் புத்திசாலிகள். ஆராய்ச்சிநூல்களை ஆராயும் போது விவேகத்தை நாம் உபயோகியோமாயினும் ஒழுக்கங்களை நிச்சயிக்கும்போது விவேகம் பெரிதும் பயன்படும். இன்ப துன்பம் விளைக்கும் புறநன்மைகளை ஆராயும்போது விவேகபுத்தியை உபயோகிப்போம். இவ்வாழ்க்கையில் நன்றைக்கத்தை ஆராய்ந்தறிந்து கடைப்பிடிக்கும் சத்தி விவேகம். கலைஞானப்பயிற்சிசெய்வோருள் கலைஞானத்தின் பெருக்கத்தக்காகக் கலைஞானப்பயில்வாரைக் காண்ட லரிது. ஒரு பொருளை உண்டாக்குவது உண்டாக்குவோனது நன்மைக்காகவே; அப்பொருளின் நன்மைக்கன்று. சடப்பொருள் நன்மையை அறிமயமாட்டாது. விவேகத்தை உபயோகிப்பதில் நோக்கமும் பயிற்சியும் ஒன்று.

6-ம் அநீகாரம். யோகக்காட்சி. (Intuition).

யோகக்காட்சியின் வழியதாகிய அனுபவஅறிவு நிரூபிக்கப்படும் அறிவிற்கு ஆதாரம். ஆராய்ச்சி சாமரணிய நாட்டாந்தங்களால் உண்மைகளைக் கூறுகின்றது. இவ்வாறு சமவாயம் என்னும் காரணகாரியத் தொடர்புகளை நிரூபிப்பதற்கு மூலாதாரங்கள் அவசியம் வேண்டப்படும். ஒரு ஆராய்ச்சிக்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்ட பிரமாணங்கள் அவ்வாராய்ச்சியால் நிலைநிறுத்தப்படுவனவல்ல, கலைப்பயிற்சியாலுமல்ல, ஞானத்தாலுமல்ல, விவேகத்தாலுமல்ல. காரணகாரியசம்பந்தத்தாற் கட்டுப்பட்ட பொருள்களின் உண்மைகளை மாறுதலடையாத நினைவுலகிலேனும் அல்லது மாறுதலடையும் நிலவுலகிலேனும் உண்மைகளாக அறியும் ஆன்மதத்துவங்கள் நான்குண்டு. அவை ஆராய்ச்சி, விவேகம் ஞானம், புத்தி (கலைப்பயிற்சியினைப் பொச்சாப்புக்காரணமாக விடப்பட்ட தன்மை; அது விவேகத்தில் அடங்கும்). ஆராய்ச்சிநூல்களின்மூலாதாரங்களை ஞானம், விவேகம், ஆராய்ச்சி என்பனவற்றால் நிரூபித்து விளக்க முடியாதாயின், யோகக்காட்சி யெனப்படும் ஒருவகைநுட்புத்தியால் நிச்சயித்துப் பிறர்க்கு நிரூபித்துக்காட்டுவோம். யோகக்காட்சியால் நிச்சயிப்பேம் என்பது ஒழிபு என்னும் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்டது. [யோகக்காட்சி காலம் இடம் முதலிவவற்றற் கட்டுப்பட்ட அனுபவத்திற்கும் சாதாரண புத்திதத்துவத்திற்கும் மேலான ஓர் துட்புத்தி].

7-ம் அநீகாரம். ஞானம்.

அனுபவமும் ஆராய்ச்சியறிவும் ஒருங்குசேர்ந்திருப்பதே ஞானம். உலகவழக்கிற் கலைப்பயிற்சியில் திறனடைந்தோரை ஞானிகளென்போம்.

அன்றியும், கலைப்பயிற்சி இல்லாதோரையும் அறிவிற் சிறந்தோராயின் ஞானிகளென்போம். ஞானிகள் அறிவின் ஆதாரங்களையும் அவ்வாதாரங்களின் உண்மைநலத்தையும் அறிந்தவராவர். ஞானம் என்பது பற்றுபவத்தால் எதையும் நிரூபிக்கும் புத்தியும்போகக்காட்சியால் விளைவும் அநுபவ அறிவும் கலந்து ஒன்றாகி ஒரு சத்தியாய்ப் பிரகாசித்தலே.

மனிதனுக்கு நன்மையாயிருக்கும்பொருள் மீதுக்குத் தீங்காயிருக்கலாம். ஆனால் ஒருகோடி ஒருவனுக்கு நேராயின் எவருக்கும் அது நேரானகோடே. விவேகம் பலரும் பலவாறாக உபயோகிக்குந் தத்துவம். ஞானம் ஒன்றே ஒன்று. ஞானத்தால் ஒருவன் ஒன்றை நன்மை என்றால் அதை எல்லாரும் நன்மை எனறே ஒத்துக்கொள்வர். ஞானம் புறநன்மைகளை ஆராயாமல் சாமானிய தாட்டார்த்தங்களின் மூலமாக நித்தப்பொருளாகிய பாமநன்மையை ஆராய்வது. சிற்சில மனிதரின் நன்மையை ஆராயாமல் பொது நன்மையை ஆராய்ந்தமையால், அனச்சக்கோரூஸ், தேல்ஸ் முதலியோரை ஞானிகள் என்பர்.

விவேகம் ஒவ்வொருவர்க்கும் சிறப்பான இம்மைநன்மையை ஆராய்வது. வாழ்க்கையில் ஒழுக்கமுறைகளை நிச்சயிக்கும்போது விவேகம் நூலறிவிலும் பயன்படும். சமீக்கத்தக்க இரை நொய்ம்மையாயிருக்க வேண்டும் என்று இயற்கையாராய்ச்சியால் அறிவேம். ஆராய்ச்சி நூல்களைக் கற்று எப்பொருள்கள் நொய்ம்மைபானவை என அறிய இயலாது. விவேகபுத்தியற் கோழிக்குஞ்சின் இறைச்சி நொய்ம்மையானதென அனுபவத்தில் அறிவேம். விவேகத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் வேற்றுமை உணர்த்தினும்.

8-ம் அதிகாரம். விவேகத்தினது நன்மை.

அமைச்சர்க்கு விவேகம் இன்றியமையாதது. தத்தம் முயற்சிகளிலும் செயல்களிலும் ஒவ்வொருவரும் விவேகியாயிருத்தல் நன்று. இளைஞன் கணிதத்தில் வல்லுநராயினும் அனுபவமின்மையால் விவேகியாகான். விவேகம் வயதோடுவளர்வது. விவேகி தன்கருமத்தை ஊக்கமாய்ச்செய்வான்; எவற்றையும் காண்டலானும் கருதலானும் நிச்சயிப்பான்; குடும்பத்தையும் ஒழுங்காக நடத்துவான்; அரசியல்விஷயங்களிலும் ஆலோசனைசெய்து சித்தியடைவான். யுறிப்பிடிஸ் என்பவரின் நாடகத்தில் அமைச்சர் பலவிஷயங்களையும் ஆராயும் போரசையுடையோர் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. விவேகி தன்செயலில் கருமமேகண்ணாயிருப்பன். இளைஞர் கணிதவல்லுராயினும் அனுபவமில்லாமையால் விவேகியளாவது அருமை. யோகக்காட்சியான அறிவு விவேகத்தினும்

வேறு. போகக்காட்சியால் நிரூபித்துக்காட்ட இயலாத சனசமூக வாழ்க்கையொழுங்குகளை விவேகம் ஆராய்ந்தறியும்.

9-ம் அதிகாரம். ஆலோசனை.

ஆலோசித்தலும் ஆராய்ச்சியும் ஒன்றன்று. நல்லாலோசனை என்பது என்ன? அபிப்பிராயமோ? அன்றேல் ஆராய்ச்சியோ? அன்றேல் உய்த்துணர்வோ? அன்றேல் ஐயமோ? அறிந்தபொருளைப்பற்றி ஆலோசிப்பதால் அது ஆராய்ச்சியன்று; ஐயமும் அன்று; அபிப்பிராயமும்ன்று. அபிப்பிராயமென்பது எல்லாராலும் சிந்திக்கப்படும் ஒருபொருளில் தனது எண்ணத்தைச் சொல்வதே. அறிந்தவற்றை ஆறுதலாகச் சிந்திப்பதே ஆலோசித்தல். ஆலோசித்தல் ஒருவகை யுகம். ஆலோசித்தல் என்பது சரியாகச் சிந்தித்தலும் அறுமித்தலும். ஒரு சாத்தியப்பொருள் உண்மையாயினும் அதைப் பெற்ற முறை பிழையாக இருக்கலாம். பிரதிக்கை சரியாயினும் ஏது பிழையாகலாம். தீர்மானம் சரியாயினும் அதன்முறை பிழையானால் அதை நல்லாலோசனை என மொழியோம். நல்ல ஆலோசனை என்பது முறைபிறழாது சரியான வழிவகைகளை ஒரு நோக்கத்திற்குத் தேடுவதாம். விவேகி எந்நோக்கத்திற்கு எம்முறை சரியெனத் தெரிவுசெய்வன்.

10-ம் அதிகாரம். புத்தி.

புத்தி ஆராய்ச்சியன்று; அபிப்பிராயமன்று; நித்தப்பொருள்களை ஆராயும் தத்துவமன்று; ஆசங்கையைக்கீகிச் சங்கற்பவிகற்பஞ்செய்வது புத்தி. [குற்றியோ மகனோ என ஐயம்சிகழின் புத்தி தொழிற்பட்டு இது குற்றியன்று மகனென நிச்சயிக்கும். மனம் புத்தியை அகிட்டுத்து நிருவிகற்பக்காட்சியைப் பெயர் சாதி குணம் முதலியவற்றால் உணர்ந்து சவிகற்பக்காட்சியாக்கும்.] புத்தியின் விடயங்களும் விவேகத்தின் விடயங்களும் ஒருவகையாயினும் புத்தி விவேகமன்று. விவேகம் ஒழுக்கத்திற்போல இதைச் செய்பலாம், இதைச் செய்பக்கூடா தென வற்புறுத்தும். புத்தி ஒருபொருள் எத்தன்மைத்தென மானதக் காட்சியான் நிச்சயிக்கும் சத்தி. மேலும் ஆராய்ச்சிநூல்களைக்கற்போன் தன்குருவினிடத்துக்கற்ற கல்வியை உபயோகப்பதற்கும் நன்குவிளங்குவதற்கும் புத்தி இன்றியமைபாதது.

11-ம் அதிகாரம். யுகம்.

ஊகித்தல் என்பது தற்செயலாய் ஒருண்மையை அறிதலன்று. உண்மையை ஆலோசித்து நிச்சயிப்பதே யுகம். நல்லவன் யுகமுடைய னாயின் பிறரின் நண்மையையுங்கருதி ஒப்புரவுடையனையும் இருப்

பன். யுகம், விவேகம், புத்தி முதலியன எல்லாம் ஒருவனிடத்து அமைந்திருப்பது இயல்பு. இவை முடிபான உண்மைகளை ஆராய்கின்றன. அனுபவபுத்தி ஒழுக்கப்பிரமாணங்களின் ஆதாரங்களை நிச்சயிக்கின்றது. அனுபவபுத்தியால் ஆராயியலாத புத்தித்தத்துவத்திற்கு அப்பாற்பட்ட முதல்ஆதாரங்களை நிச்சயித்து விளக்குவது யோகக்காட்சி. இனிப் புத்தித்தத்துவத்தின் இலக்கணம் யுகித்தறிதல். யுகித்தலின் பயனால் மானதக்காட்சி எய்துவேம். சிந்தனைக்காட்சியாற் சாமானிய தாட்டாந்தங்களை உண்டாக்குவதற்குச் சிறப்புத்தாட்டாந்தங்கள் வேண்டப்படும். இச் சிறப்புத்தாட்டாந்தம் எனப்படும் விசேட தாட்டாந்தத்தைக் காண்டலாலும் கருதலாலும் அறிவேம். கருதலாலும் அறியப்படாதவை யோகக்காட்சியான் அறியப்படும். பிரக்கும் போது ஒருவன் ஞானியாகப்பிறப்பதில்லை. யுகத்தாலும், புத்தியாலும், பகுத்தறிவாலும் ஒருவன் ஞானநிலை அடைகிறான். ஆனதுபற்றியே யோகக்காட்சிநிலைக்குக் காரணமானத்தில் தேர்ச்சியும் வயதும் அனுபவமும் அவசியமென்போம். வயது ஏற யுகமும் நுட்பமாக வளரும். முடிபான உண்மைபை அறிந்தபின் அதைநிலைநிறுத்துவாம். ஆகையால் அனுபவமுடையாது உரைகளைக் கவனிக்கவேண்டும். யுகத்தைப் பயிற்சிபண்ணி அனுபவத்தைப்பெருக்குதல் நன்று.

12-ம் அதிகாரம். சந்தோஷமும் பகுத்தறிவுத்தத்துவங்களும்.

ஒருவன் இன்பவாழ்க்கைநடத்துதற்கு இப்பகுத்தறிவுத்தத்துவங்களால் பயனென்ன என ஒரு ஆசங்கை எழும். விவேகம் ஒருவாறு இன்பத்தின் காரணங்களை ஆராயுமெனின் இது பிழை, இது சரியென அறிவதனால் என்ன பயன்? நல்லொழுக்கம் ஒரு பயிற்சியாயின் விவேகத்தால் என்ன பயன்? வைத்தியநூலைக்கற்றவுடன் ஒருவன் தேகசுகம் அடைகிறானல்லன். விவேகம் ஞானத்தை வரையறுத்துச் சந்தோஷசீவியத்திற்குப் பயன்படுமென்பது நூதனமாய்த் தோன்றும். விவேகமும், ஞானமும், பயனிலவாயினும், ஆன்மத்தத்துவங்களின் மேன்மைகள்; ஆகையால் வேண்டப்படுவன. மேலும் அவை பயன் தருவன. ஞானம் நல்லறத்தின்பகுதியாய் இன்பத்தை வீளைக்கின்றது. விவேகியாய் நல்லொழுக்கமுறை வாழ்த்தலை இன்ப வாழ்க்கை, நல்லொழுக்கம் நன்னைக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டும். இது பிழை, இதுசரி யென நன்னைக்கத்தைத் தெரிவுசெய்வதற்கு விவேகம் னுணையாகும்.

இனி ஆன்மாவின் கன்மசத்தி வேறு; புலன், பகுத்தறிவு, ஆசை முதலியன வேறு. கன்மசத்தி தானே தொழிற்பயிற்சு ஆற்றவில்லாத சடப்பொருள். விவேகம் கன்மசத்தியன்று. அது மனத்தினது சிந்திக்கும் சத்திகளில் ஒன்று.

13-ம் அநீகாரம். விவேகமும் நல்லொழுக்கமும்.

விவேகம் நம்செயல் செய்வதற்கு எவ்வாறு உதவுகின்ற தென்பதைக் குறிப்பேம். நல்லசெயலென அறியாமல் ஒருசெயலைச் செய்கிறவனை நல்லவன் என்பாரில்லை. ஆராய்ந்து தெரிந்து தெளிந்து நற்குணனாய் நன்மைச்செயலைச் செய்வதே நல்லவனது இலக்கணம். நன் னோக்கத்திற்கும் தீயநோக்கத்திற்கும் வழிகளைத் தேடுவதாகிய ஆற்றலின்பெயர் கெட்டித்தனம். நன்னோக்கத்தின் வழிகளை ஆராய்வது விவேகம். இனி நல்லொழுக்கத்திற்கும் இயற்கைநற்குணத்திற்கும் பேதமென்ன? இயற்கையிலே மனிதனுக்கு நற்குணமுண்டென்பதை எல்லாரும் ஒப்பேம். குழசிப்பநுவத்திலேயே நீதி, அளவு, வீரம், ஞானம் ஆகிய முழுமுதலறங்களில் ஆன்மா இன்புறுகின்றது. விலங்குகள் பல பெரும்பாலும் இயற்கைநற்குணமுடையன. இயற்கை நற்குணத்தைப் பகுத்தறிவின் தத்துவங்கள் ஒழுங்குபடுத்தாவாயின் நல்லொழுக்கமாகாது. நல்லொழுக்கத்தை ஆராய்வதற்குப்பகுத்தறிவின் தன்மையை ஆராய்வதும் அவசியமென்பதைச் காட்டுவாம். குருடன் பலசாலியாயினும் விழுவதைக் கண்டாமன்றோ! இயற்கை நற்குணத்தை விவேகம் நல்லொழுக்கமாக்குவதால், சிலர் அறத்தை விவேகத்தின் சிறப்புத்தோற்றமென்பர். சோக்கிறேற்றிஸ் என்னும் ஞானியும் இக்கொள்கையுடையவர். நல்லொழுக்கம் விவேகத்தின் சிறப்புத்தோற்றமென்பது பிழையாயினும் ஒரு புடை ஒத்ததெனலாம். விவேகமின்றெனின் அறமின்று என்பது அங்கைநெல்விச்சனிபோல் விளங்கும். இனி ஒரு அறத்தில் விருப்ப முடையவன் வேறொரு அறத்தை வெறுப்பனாயின், அவனை நல்லவன் எனக் கூறலாகாது. ஒரு அறத்திலே மிகவும் ஆசைப்படுதல் இயற்கை நற்குணம். இயற்கை நற்குணம் அறமன்று. நல்லொழுக்கத்திற் பயிற்சிப் பட்டவன் ஒரு அறத்தை வெறுப்பதும் ஒரு அறத்தை விழுவதும் செய்யான். நல்லவன் எல்லா அறத்திலும் இன்பம்சிழுவன். விவேகம் அறச்செயலுக்குத் துணையாவதற் போற்றப்படும். மேலும் விவேகம் ஞானமடைவதற்கும் பெரியதோர் துணைக்கருவி. [தொடரும்.]

த. இராமநாதபிள்ளை, B.A.

ஆங்கிலத்தமிழ்ப்பரீக்ஷைத் தேர்ச்சிக்குறிப்பு.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார் 1932-ம்வாரு மார்ச்சுமீ 12உ நடத்திய
ஆங்கிலகலாசாலைத் தமிழ்ப்பரீக்ஷைகளிற் றேறி
யோக்கியதாபத்திரம் பெறும் மாணுக்கர்களின்
அபிதானபத்திரம்.

பீ.ஏ., பரீக்ஷை.

2-வதுவகுப்பு.

தொடர்
க்ஷை.

ரிஜிஸ்டர்.
டிர.

1	25	A இராமசுவாமி, ஸென்ட் ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை.		
2	34	K. P. சுப்பிரமணியன்,	ஷை	ஷை

எப்.ஏ., பரீக்ஷை.

2-வது வகுப்பு.

1	75	S. S. நாராயணன், ஸென்ட் ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை.		
2	57	R. அய்யாசுவாமி, பிரவிடென்ஸி காலேஜ், சென்னை.		
3	86	M. சுப்பையா, ஸென்ட் ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை.		
4	84	K. செந்தியப்பன்,	ஷை	ஷை
5	80	A. மணியன்,	ஷை	ஷை
6	38	G சங்கராமன், மதுரைக்காலேஜ், மதுரை.		
7	77	S. இராமஸ்வாமி, ஸென்ட் ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை.		
8	76	P. ரெங்கஸ்வாமி,	ஷை	ஷை
9	71	S. பொன்னுசாமி,	ஷை	ஷை
10	88	P. ஆறுமுகம்,	ஷை	ஷை
11	85	A. சாகுல் கமீத,	ஷை	ஷை
12	50	K. S. வெங்கட்டரமணன், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.		
18	52	P. சிறுவண்ணமூர்த்தி,	ஷை	ஷை
14	65	N. அச்சுதன், கவர்ன்மென்ட் விக்டோரியா காலேஜ், பாலக்காடு.		

II

மெற்றிக்குலேஷன் பரீகைஷ.

2-வது வகுப்பு.

- 1 139 A. அந்தோணிசாமி, முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
- 2 302 K. சரவணன், வென்ட் ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை.
- 3 147(a) S. V. கந்தசாமிசெட்டி, முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
- 4 181 S. கந்தசாமி, ஸர். பி. எஸ். சிவஸ்வாமி ஐயர் ஹைஸ்கூல், திருக்காட்டுப்பள்ளி.
- 5 318 S. I. இஞ்ஞாசிமுத்து, வென்ட் ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை.
- 6 185 R. பழனிவேல், ஸர். பி. எஸ். சிவஸ்வாமி ஐயர் ஹைஸ்கூல், திருக்காட்டுப்பள்ளி.
- 7 111 S. A. S. முகம்மது கமரால்தீன், போர்டு ஹைஸ்கூல், குளித்தலை.
- 8 140 M. கந்தசாமி, முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
- 9 304 G. கிருஷ்ணன், வென்ட் ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை.
- 10 224 K. முனிசிபல் தினம்பிள்ளை, போர்டு ஹைஸ்கூல், காவேரிப்பாக்கம்.
- 11 258 C. V. கோபிநாதன், கூத்திரிய வித்தியாசாலை, விருதுநகர்.
- 12 130 M. மாரிமுத்து செட்டி, முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
- 13 143 V. சுப்பிரமணியன், ஹை ஹை
- 14 109 N. பெரியண்ணன், பிஷ்ப்ஹீபர் ஹைஸ்கூல், திருச்சிராப்பள்ளி.
- 141 R. தாமோதரதாஸ், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
- 178 T. R. அமிர்தலிங்கன், போர்டு ஹைஸ்கூல், உரத்தநாடு.
- 17 329 S. முருகேசன், வென்ட் ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை.
- 18 314 T P. துரைஸ்வாமி, ஹை ஹை
- 19 144 V. சுப்பையா, முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
- 20 145 N. சுப்பராயன், ஹை ஹை
- 21 158 T. K. கணபதி, கலியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர்.
- 22 125 M- K. ராஜகோபாலன், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
- 23 102 S. துரைராஜ், கூத்திரிய வித்தியாசாலை, விருதுநகர்.
- 24 240 O. தேசிகன், ஹிந்தநாடார் வித்தோரியா ஹைஸ்கூல், சிவநாசி.

III

- 25 103 A. நடராஜன், கூத்திரியவித்தியாசாலை, விருதுநகர்.
- 26 126 B. V. இராமராவ், முனிசிபல் காலேஜ், சேலம்.
- 27 162 N. கிருஷ்ணதாஸ், போர்டு ஹைஸ்கூல், அய்யம்பேட்டை.
- 28 301 P. R. நெல்லையப்பன், ஸென்ட்ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை.
- 29 327 M. அருள்சாமி, ஷே ஷே
- 30 308 T. M. ராஜகோபாலன், ஷே ஷே
- 31 309 M. லாரன்ஸ், ஷே ஷே
- 32 150 D. ஆறுமுகம், முனிசிபல்ஹைஸ்கூல், கூடலூர்.
- 33 179 P. S. நடேசன், போர்டுஹைஸ்கூல், உரத்தநாடு.
- 34 183 M. அப்பாவு, ஸர். பி. எஸ். சிவஸ்வாமி ஐயர் ஹைஸ்கூல்; திருக்காட்டுப்பள்ளி.
- 35 148 V. தண்டபாணி, முனிசிபல்ஹைஸ்கூல், கூடலூர்.
- 36 149 V. கோபாலகிருஷ்ணன், ஷே ஷே
- 37 152 V. திருவேங்கடாசாரி ஷே ஷே
- 38 159 T. K. மகாதேவராவ், கவியாணசுந்தரம் ஹைஸ்கூல், தஞ்சாவூர்
- 39 299 T. O. S. ஜெயமாலை ரேட்டிகள், ஸென்ட்ஸேவியர் காலேஜ் பாளையங்கோட்டை.
- 40 290 S. N. இராமையா, ஹைஸ்கூல், கோபாலசமுத்திரம்.
- 41 166 S. R. நாராயணசாமி, போர்டுஹைஸ்கூல், அய்யம்பேட்டை.
- 42 247 P. சுந்தரம், ஹிந்துநாடார் விக்டோரியா ஹைஸ்கூல், சிவகாசி.
- 43 313 U. V. சிலுவை உத்தரியம், ஸென்ட்ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை.
- 44 165 R. V. பாலகிருஷ்ணன், போர்டுஹைஸ்கூல், அய்யம்பேட்டை.
- 45 244 V. மாணிக்கசுந்தினம், ஹிந்து நாடார் விக்டோரியா ஹைஸ்கூல் சிவகாசி.
- 46 300 V. M. மரியநவமணி, ஸென்ட்ஸேவியர் காலேஜ், பாளையங்கோட்டை.
- 47 228 T. M. வரதராஜன், போர்டு ஹைஸ்கூல், காவேரிப்பாக்கம்,
- 48 180 M. ராமசாமி, ஸர். பி. எஸ். சிவஸ்வாமிஐயர் ஹைஸ்கூல், திருக்காட்டுப்பள்ளி.

ம தி ப் ப ர .

↔(0):↔

சோழமன்னர்:— (I, II, III, பாகங்கள்) இவை, புதுக்கோட்டை மஹாராஜாகல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதர் 'வித்வான்' பண்டித-நா. கனக ராஜையரவர்களால் எழுதப்பெற்றவை. முதற்பாகம் கரிகாற்பெருவளத் தான்வரலாறும், இரண்டாம்பாகம் சிள்ளிவளவன், சோழன் நலங்கிள்ளி: இவர்கள் வரலாறும், மூன்றாம்பாகம் கோப்பெருஞ்சோழன், கோச்செங்கட்சோழன்: இவர்கள் வரலாறுங் கொண்டு விளங்குவன. சங்கநூல்களை நனுகி ஆராய்ந்து யாவரும் விரும்பி வாசிக்குமாறு புனைந்துயாக விரித்தெழுதப்பட்ட இப்புத்தகங்கள் ஆசிரியருடைய கல்விநலமும் ஊக்கமும், உழைப்பும், உபகாசின்தையும் ஆகியவற்றைப் புலப்படுத்து கின்றன. உயர்தர கலாசாலைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் பாடமாகக்கொள் ளற்கு இவை மிகுதியும் தகுதியுடையன. விலை: முதற்பாகம் அணை 10, இரண்டாம்பாகமும் மூன்றாம்பாகமும் தனித்தனி அணை 8. வேண்டியோர், மதுரை புத்தகவர்த்தகர் இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோரூரவர்களிடம் பெறலாம்.

தமிழ்ச்சொற்பிறப்பாராய்ச்சி:— இதனை ஆக்கியோர் நல்லூர் ஸ்ரீ. சுவாமி-ஞானப்பிரகாசரவர்கள் ஆவர். தமிழ்ச்சொற்களெல்லாம் மிகச் சுருங்கின தொகையுள்ள அடிகளினின்று (roots) பிறந்திருக்கின்றன வென்றும், அவை வடமொழி முதலிய வேற்றுமொழிகட்கும் தாதுக்க ளாய் திற்கின்றனவென்றும், இதன் ஆசிரியர் தம் மதிவன்மையான் ஆராய்ந்து காட்ட முயன்றுள்ளார். இச்சிறுபுத்தகம் மொழிகளின் தன் மையை ஆராய்ப்புகுவார்க்கு உறுதுணையாய் உதவவல்லது. இது மிகவும் உபயோகமானதென்று நன்குமதித்துத் திருப்பனந்தாள் மகாசந்திதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ காசிவாசி ஸ்வாமிநாதஸ்வாமிகளவர்கள் பொருளுதவி புரிந் திருக்கின்றனர். விலை: கலிக்கோ ரூ. 1. அட்டை அணை 12. வேண்டியோர் இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தநல்லூர் ஸ்ரீசுவாமி ஞானப்பிரகாசரவர்க ளிடம் பெறலாம்.

திருக்குறள் ஆராய்ச்சி:— இஃது 'ஐனசமய சித்தாந்தவிளக்க'த் துடன் கூடியது; காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ. அனந்தநாதநயினார் அவர்களால் மிகவும் விரிவாக எழுதப்பெற்றது; சுமார் 500 பக்கங்களளவுள்ளது.

“சமயக்கணக்கர் மதிவழிகூறா தலசியல்கூறி”ச் சென்ற திருவள்ளுவரை ஜெனமதத்தையே சார்ந்தவரென்றும், அவர் திருக்குறளும் ஜெனசமய சித்தாந்தங்களையே வெளியிடுகின்றதென்றும் நாட்டுதற்கு முயன்று எழுந்தது இவ்வாராய்ச்சி நூலாகும். ஜெனசமயக்கோள்கைகளும் மற்றும் சில அரிய விஷயங்களும் இப்புத்தகத்தால் அறியலாவன. விலை ரூ. 2. சென்னை, ஹியார்ஜ்டவுண் 21, பாரிஷ் வேங்கடாசல ஐயர் தெருவில் மகா-ரா-ஹ்ரீ தி. ஆதிநயினர் அவர்களிடம் கிடைக்கும்.

கந்தரனுபூதி:— இஃது, அருணகிரிநாதர் அருளிய மூலத்திற்கு வேதப்ரவசனமந்திரம் சிவத்தியானானந்த மஹர்ஷி எழுதின விருத்தியுரையுடன் சேர்ந்தது. அனுபூதியின்தன்மை, அத்வைதத்தின் பெருமை, கௌமாரமதம் தோன்றியகாலத்தின் நிலைமை முதலான விஷயங்கள் இப்புத்தகத்தில் உரைக்கப்படுகின்றன. அன்றியும் முற்காலக்கோட்பாடுகளைத் தற்கால நாகரிகத்திற்கும் கலையுணர்விற்கும் பொருந்துமாறு இதில் நிரூபிக்கிறப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உரையாசிரியர் தம் அறிவின்பாப்பால் அளவிட்டு எழுதிய ‘கடார்த்ததீபிகை’ என்னும் இவ்விருத்தியுரையின்பெருமையை இங்கு விரித்துரைத்தல் இயலாது. விலை ரூ. 1. விலாசம்:—முருகவேள்புத்தகசாலை, 12, கணபதி முதலிதெரு, இராயப்பேட்டை சென்னை.

சிவபூசைவிளக்கம்:— இஃது யாழ்ப்பாணத்து அச்சவேலி பிரஹ்மபுரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள் இயற்றியது; சிவபூசைசெய்த வழிபடும்முறையை வடமொழி தென்மொழி நூல்களின் ஆதாரவாதி தெளிவாக விளக்குவது; விரிவான அனுக்கிரமணிகையுடன் இருநூறு பக்கங்கள் கொண்டது; சைவராயுள்ளார் எல்லார்க்கும் இன்றியமையாதது. சைவாகமங்கள் முதலான பலநூல்களிலும் பார்த ஆராய்ச்சியறிவை இதன் ஆசிரியர் இப்புத்தகத்தில் நன்கு பயன்பெறச்செய்துள்ளார். விலை ரூ. 2. கிடைக்குமிடம்:— பிரஹ்மபுரீ. ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள், அச்சவேலி, யாழ்ப்பாணம் (இலங்கை).

நம்மாழ்வார்பிள்ளைத்தமிழ்:—இது, ஆழ்வார்திருநகரி ப்ரீமான். பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸஐயங்காரவர்களின் நன்முயற்சியால் பழைய ஏட்டுச்சுவடியினின்று இப்பொழுது அச்சப்புத்தகமாக வெளி

வந்துள்ளது. சொற்பொருட் சுவையுடன் சந்தவீன்பஞ் செறிந்து, பழில்வோர்க்குத் தெயிட்டாத தெள்ளமுதாய் இன்பமளிக்கும் இப்பழ னாவின் ஓர் அறுபத்தைந்துசெய்யுட்களே இப்புத்தகத்தில் அடங்கி யுள்ளன. எஞ்சியபகுதியும் கிடைக்கப்பெற்று விரைவில் வெளிவருதல் மிகவிரும்பற்பாலது. இதனைப் பதிப்பித்த ஐயங்காரவர்களின் சமயப் பற்றும் தமிழ்பிமானமும் போற்றற்குரியன. விலை அணை 4. கிடைக்கு மிடம்:—பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸன், திருஞானமுத்திரைப் பிரசு ராலயம், ஆழ்வார்திருநகரி.

திருக்குருகூர் மகிழ்மாறன் பவனிக்குறும்:—இதாவும் பழைய வுட்டுச் சுவடியினின்ற எழுதி, ஓடி பெரியன் ஸ்ரீநிவாஸனுயங்காரவர்க ளாலேயே வெளியிடப்பெற்றது. மாறனலங்காரவுரையாசிரியரான திருமேனி இரத்தினகவிராயர் மரபிலுதித்த திருமேனி வைத்தியநாதரென்பவ றின் மாணுக்கர் இதனை இப்பற்றினரென்று சொல்லப்படுகிறது. இது வும் சொற்பொருள்வளம் நிறைந்தது; குறமென்னும் பிரபந்தவகையிற் சிறந்ததாக மதிக்குந்தரத்தது. விலை அணை 4. கிடைக்குமிடம்:— பெரியன் வெ. நா. ஸ்ரீநிவாஸன், திருஞானமுத்திரைப் பிரசுராலயம், ஆழ்வார்திருநகரி.

குசேலர் சரிதம்:—இது, புன்னூலைக்கட்டுவன், பிரமஸ்ரீசி. கணே சையரவர்கள் எழுதியது; பள்ளிப்பிள்ளைகள் பயிலுதற்கு மிகவும் உபயோகமானது; இனிமைவாய்ந்த எளியநடையுடையது; அரிய நீதி களை நன்றாக அறிவுறுத்தவது; பிழையின்றி அச்சிடப்பெற்றது. விலை அணை 0. சுன்னாடம், தனலட்சுமிபுத்தகசாலையிற் கிடைக்கும்.

வேறு.

482 காமர் சாலையிற் காலையு மாலையு
நாம வெந்தழற் காருதி நல்கியே
வாம னன்முதற் றேவரை வைகலு
மேழு றம்படி யேகுடி யேற்றுவார். (ககக)

483 ஞான வேதியர் நள்ளழற் காருதி
யான தீத்திட வாய்புகை நாடொறும்
வான மேய்வது வாசவ நின்னதார்
தான நின்னதன் றேகெணுந் தன்மைபோன்ம். (ககஉ)

484 மெய்கொள் வேத முழுதுணர் வேதியர்
தய்ய தீமுகத் திற்சொரிந் தூட்டிய
நெய்யின் வாச முதலிய நீடிரு
கையை விட்டக லாதொரு காலுமே. (ககங)

485 சுருதி போல மிருதியுந் தேய்ந்துளார்
வருதி யானத் துகுமகி மாந்திய
பருதி மூவழற் நீம்புகை பாங்கர்பார்
கருது மோசனை வாசக் கமழுமே. (ககச)

486 தஞ்ச மென்றவர் தம்மைத் தயரவின
லஞ்ச லென்றரு ளந்தணர் சிந்தையு
மெஞ்ச வின்றருச் சிக்க வெடுத்ததேங்
கஞ்ச நாண்மலர்க் கைகளு மீரமே. (ககரு)

வேறு.

487 காமதே னுவுமீங் சிவர்நிரு மித்த
கருமமே யுணர்ந்துமுத் தழல்வா
மோமகுண் டத்த யாகசர லையுள
யுறுபணி விடைவிளும் புமதாற்

ஈமதர் தவிர்த ராசத குணத்தொண்
சது முகக் கடவுளாங் கமலப்
பூமக னிவர்தர் நித்தியக் கருமம்
புனிதநா மகளொடும் புகழ்வான்.

(ககக)

488 விதித்தவேள் விகளோர் னூற்றினுக் குரிமை
வேண்டுமக் கடவுளர் பலருண்
மதித்ததெக் கடவு ளாதற்கதற் குரித்தா
மந்திரந் தந்திர மமிர்த
முதித்தெமைக் கொள்க கொள்கவென் றெதிர்கொண்
டுதவுமா னுலோபமாங் கெவனோ
வெதிர்ப்படு மெதிர்தா ரிவர்பெய ருரைக்கி
லேமநா டடைவதுந் திடனே.

(கக௭)

489 இரணியங் கனக மிரத்தம திரத்தங்
கிட்டின மெழில்வெகு ளுபங்
கிரணமே தருநற் சுடரெனத் தாலுக்
கிளைத்ததேழ் நயனநான் கெழுகை
சிரமொடு சிருங்கி யிரண்டுநான் காறு
செவிபத மூன்றெனுஞ் செந்தீத்
தரணிமேற் றண்ணென் றந்தணர் படிவந்
தரித்துயிர் தளிர்ந்ததன் மையினார்.

(கக௮)

490 ளங்கைமார்க் கமைந்த விழுமிதாங் கற்பை
நாடலு மனத்தொடு மதித்தென்
றங்கைமா ரிவரென் றருந்ததி வடபாற்
சரித்திடுந் தொ றும்வியந் தனளாய்ச்
செங்கையாற் றழுவ விரும்புமிய் வுலகிந்
சிறந்தமே தருமா பினரா
மங்கைமார் கற்பிற் கிவர்பெருங் கற்பே
மதிப்பதவ் வசிட்டன்மங் கையுமே.

(கக௯)

- 491 குற்றமா கியகா மாதிரும் றினையுங்
 குவலைய மதிப்பவே கடந்த
 சிற்குணை திகரிற் செறிதரி லவர் பொற்
 சேவடி தொழுததங் கொழுநர்
 நற்குணத் தவரைத் தொழுமெனத் தொழுது
 நவையிலின் னயிர்தருள் கவெனாக்
 கற்புடை மகளி ரெனும்பெயர் சிறப்பக்
 காமர்பா லடிசிலே புரப்பார். (200)

வேறு.

- 492 யாணர் நிலம்போற் பொறைபுனல்போன்
 றிசைதண் ணளிநன் மனூராம
 பாண மெனலாம் வாய்மைபுடன்
 பருதி யெனுந்துய் மையராகிக்
 காண வினிய சதுமறையேர்
 கற்ற தரித்த மதுரகவி
 வாணர் புகழ்த் தமதொழுக்கம்
 வழுவா தொழுகுந் திறத்தாரே. (201)

- 493 களைவா யெமது துன்பமதைக் களையா தருள்வா யைவருப்ப
 வளைவாய் ¹வைத்தாய் நீயன்றி மற்றார் களைக னெமக்கென்றுங்
 களைவாய் நமன்வன் றமர்க்கஞ்சிக்கெதிரீயெனநின் னடியடைந்தே
 மளைவாய் வைத்தா யருளெனவா ழம்மார்க் கமுயில் லறத்தமைந்தார். ()

வேறு.

- 494 இருபி ற்ப ரியற்றமுத் தீயினர்
 வருபி ற்ப்பொழி நான்மறை வாய்மையா
 ருருப மைந்து மொடுக்கின ரங்கமாஞ்
 சொருப மாறுந் தொடர்ந்தறி கேள்வியார். (202)

- 495 ஓத லோதூனிக் குந்தொழி லுள்ளுவர்
தீத வேற்ற விவையன்றி முந்துநூல்
வேத வித்தென வேட்டல்பின் வேட்பித்த
லாதி காலத் தறுதொழின் மேயினார். (உ0௪)
- 496 ஐய மின்றி யருமறை யோர்மறை
மெய்யு ணர்ந்தமை கூறவும் வேண்டுமோ
மைபல் யானைக் குதவிய மாயனே
தெய்வ மென்னத் தெளிந்தது முண்மையால். (உ0௫)
- 497 ஆறி ரண்டுமைம் மூன்றுமொன் பானதாக்
கூறு கொண்டமுந் நூல்வலம் கொண்டுளார்
தேறு மாறிரு நாக்கெனச் சென்றவாண்
டேறி னல்லறத் தின்பமு மெய்துவார். (உ0௬)
- 498 முனிக்க ணங்கண் முனிவுறப் போய்வனர்
தனித்த கோழைத் தவறினை யெண்ணியே
செனித்த வில்லிற் சிவணிய வில்லறந்
துனித்து நல்லறத் துப்புர வுட்கொள்வார். (உ0௭)
- 499 ஓதி நூல்க ளுணர்ந்துமுத தீவளர்த்
தாதி மாரக்கத் தனிகள் சொரிந்தறம்
போதி மைந்தருண் டாய்க்கடன் போக்கியே
நீதி யாச்சிர மந்தொறு நின்றுளார். (உ0௮)
- 500 இதய தாமரை மேல்வினை வெய்திய
சிதைவி லாமறை யாஞ்செழுந் தேறலை
யுதய ஞானவண் டிள்ளுவந் துண்ணவுட்
புதைய விச்சை யெனும்பசி போக்கினார். (உ0௯)
- 501 எண்ணி நந்தபல் வேள்வி யீயற்றலால்
மண்ணி விந்திர ராமென வைகுவார்
திண்ணி தாந்தவ முற்றிய செய்கையற்
புண்ணி யத்துற வேரெனும் பொற்பினார். (உ0௧0)

வேறு.

502 ஆறி ரண்டிலொன் பதினிலை பலகுநா லனைந்தே
தேறி நன்முகுத் தத்துடல் சாதகந் தெளியக்
கூறி நட்டமுட் டியினொடு சிந்தனை குபேரம்
கூறு செய்தரா வூர்நிலை மழைப்பெய லுரைத்தும். (உகக)

503 போதி டத்தனி வரந்தரு முகுந்தன்முன் புரந்த
மாதி டத்தன்மா திடத்தன்மெய்த் திடமனப் ¹படுகோட்
கீதி டத்தினு ளிடயிது பொழுதிது செயலென்
சோதி டத்தினாற் சுராசுரர் குரவருந் துதிப்பார். (உகஉ)

504 அன்றைக் காரணத் தெய்திய தகலுநா ளகலு
மென்றைக் காகிலு மெனத்தவீரந் திருந்திறத் திடர்செய்
யொன்றைக் குன்றின் மிகுதவி னுற்றதென் றுணர்ந்த
பின்றைக் காதுவன் பிணிபுளான் பருவமும் பிறவும். (உகங)

505 நோயு டக்கிய செவ்வியு மருந்தையந் நோய்க்குத்
தாயு முத்தமத் தாதையும் போன்றருள் சால்பா
லேயும் வாய்மையி னருத்தியப் பிணியொழி யியற்கை
யாயுள் வேதியர் கடவுளர் மருத்துவ ரணையார். (உகச)

வேறு.

506 பூவி னுண்முசு னுற்றென் பொதியில்வாழ்
தேவி னுற்புகழ் செய்கைய ராமெனூந்
தாளில் வேதியர் தன்மையென் புன்மையா
நாவி னுலுரைக் கின்றது நன்றரோ. (உகரு)

முன்றாவது: அகநகர்வாழ்த்துச் சருக்கம் முற்றும்.

ஸ்ரீ:

ச. கோயில்வருணனைச் சருக்கம்.

507 பழமொழிச்செப் பேடுகண்டான் பழுதெண் னாத
பல்லவர்கோன் சுந்தரபாண் டியன்மெய்ஞ்ஞான
மழவனனைத் தழகுகண்டா னருளின் வாய்மை
வளம்பயில்சொற் குருபாம நயினான் செல்வத்
தழகுபெறுஞ் சடகோப தாத னென்போ
ரமைத்தபணி யதற்கதுசாத் திராம தாய்நூற்
கழகமதாய்த் திருமகள்கோ னுறையு ளாக்குங்
கன்மதிட்கோட் டத்தினைமேற் கழற லுற்றேன். (க)

508 செம்பொன்வட வரைவடதட் டாழ்ந்த காலைத்
தேவர்குழாம் வேண்டலிற்றென் பொதியிற் போந்த
கும்பமுனி யுடனாணி மலையுண் டாக்கிக்
கொழும்பொனெடுஞ் சிகரமவை யாதி யாக
விம்பரமைத் தனையனென் றுரைப்ப தல்லா
லிவ்வுலகத் தங்கமென வுரையீ னைந்து
முன்பர்மதித் திடவமைப்போர் சமைத்த தன்றென்
றுறுமயனு நளனும்விந் துரைப்ப தாமே. (உ)

வேறு.

509 திண்ணிதா முவான முவானமேற் செகதி
செகதிமேற் பதுமவான் செகதி
கண்ணகன் றுளவா மக்கிரபட்டங்
கண்டமொண் பட்டிகை யெனவே
யண்ணல்சா ருபயீ டத்தின்மே லதிட்டா
னத்தினும் பதுமம்வான் செகதி
வண்ணமே தகுசீர்க் குமுதகங் கண்ட
மதித்தபட் டிகையின்வே திகைமேல். (ங)

- 510 பரித்தகா னீள மேற்குட தாடிப்
 பலகைமஞ் சமதெனப் பகுத்துத்
 தரித்தவுத் திரத்தி னெடுக்கபோ தகமேற்
 சமைந்துள பிரத்திர மெனநூல்
 விரித்துள கருங்கற் பணிநடுச் சாலை
 விளங்குகோ புரத்துமா தவனைத்
 தெரித்துறு மகாரை தொறும்பல விதமாய்த்
 திரட்டிய கும்பகால் வகுத்தே. (ச)
- 511 அகத்தினும் புறத்து மமைத்தவுத் திரத்தி
 னன்னன் னிரையரி நிரைத்தாய்த்
 தகத்தக வமைத்து முவானமே முதலாச்
 சாற்றிய மானமீ ரெனலாய்ச்
 சேகத்தவர் மதிப்ப வாறுசூத் திரமுந்
 திருத்தக வமைத்தபின் பதன்மேன்
 மிகத்தெளி வினராய்ச் செங்கலா லேம
 மேயகா னீளமு மமைத்தே. (ஈ)
- 512 பாங்குற வதன்மேற் பலகுட தாடிப்
 பலகைமேன் மஞ்சமா மெனமே
 லோங்கிய கழுத்தோ டித்திரஞ் சிகர
 முயர்ந்தபண் டியினொளி பொன்னு
 லாங்குபுர் தூவி பமைத்தும் வெண் சதையா
 லமைந்துள வருச்செயா வமார்
 தாங்களி கொளத்தே வரையுற விமானர்
 தபதிய ரமைத்தசால் பினதே. (ஊ)
- இவை யாறுந் தொடர்,
- 513 பீனமே யாமை வராகமே நரரசி
 வெள்விசார் வாமன மிராம
 ரானபேர் மூவர் கண்ணனென் பவரை
 யணுகுமா மண்டபந் தொறுநற்

றானமே தூணென் றமைத்தமெய் யுருவைச்
சந்தய மறத்தரு மலர்நூஉய்
ஞானவா னவருந் துதிப்பரா ஹருவின்
னூட்டமென் னினிப்புக்ல் வதுவே. (எ)

514 வேளினை வகுத்த தூணினைக் குறுகி
மெய்யில னுயிருளா னெனநீர்
நீளிடைப் புவன முரைப்பதென் னிரண்டு
நிறைவுளா னென்பதின் மதமா
வானிமுன் னெதிர்த தற்புத மெனவு
மமைத்துளா ருருச்செய்து னெனவே
குளினை யிடவுந் திடன்கொளா ருருவின்
ரேற்றமென் னினிப்புக்ல் வதுவே. (அ)

515 பித்தியிற் சதையை வழித்தன ராகிப்
பெரும்புவி முன்னர்மான் பிணையைப்
பத்தியிற் பொறிப்ப நிற்பதை வியந்தும்
பாரிசா தக்கடங் கனியுந்
கொத்தவிழ் மலரு மணிகளும் புரவாக்
குறிப்பெவ னென்னவே குறித்தோர்
சித்திர மெனவுந் திடன்கொளா ருருவின்
றிருத்தமென் னினிப்புக்ல் வதுவே. (சு)

516 வாயில்கா வலராஞ் சண்டரும் பழிப்பின்
மதிப்பிர சண்டரு முதல்வன்
கோயின்மா மதிளின் வாயில்வாய் நிற்பக்
குவிசனா தியரொனு மவரான்
கேயின காலை யிறைவனின் னமிர்தத்
திருவருஞ் சித்தசித் துடனீண்
டாயினர் திடனென் றிறைஞ்சவர் திடன்கொள்
ளாதவ ரெவருல சினிலே. (க0)

வேறு.

517 எக்கலையுந் தெரிந்தறத்தின் வழிநின் றூராய்ந்
 திருமைக்கு மூதியமென் றெண்ணி நல்லோர்
 தக்ககடற் புலியினிற் பூந் துளபத் தார்க்குத்
 தனித்தனிகேத் திரங்களெனச் சமைத்த மேன்மைத்
 திக்கிருநான் கினுமமைந்த மதிளு மிந்தத்
 தெய்வீகப் பொன்மதிளுஞ் செம்பொன் னூரப்
 பக்கநிலத் தமைத்தகுரு மணியுஞ் சோதிப்
 பருமணிநா யகமுமெனும் பான்மைத் தாமே. (கக)

518 விரிதருவெண் டிரைத்திருப்பாற் கடலே போலும்
 விளங்குதுகிற் கொடித்தவள மாட வீதி
 வரிமதிளுங் கோபுரமு மைவாய்ச் சேடன்
 மண்டலித்துப் படநிமிர்த்த வண்ணம் போலுஞ்
 சொரிகதிர்ப்பா னுவுமதியு மருங்கு தோன்றச்
 சூற்கருமா முகில்படிந்த தோற்ற மாடல்
 புரிகதிரா ழியும்வளையுந் தலித்த பான்மைப்
 பொருளிருகண் டிபிலுவந்த பொலிவே போலும். (கஉ)

519 பொன்மதிவெண் பதுகரையாய் நாப்பண் டாழிப்
 புடைபெனலாய்த் துகிற்கொடிவெண் டிரையாய்ப் பீட
 முன்னியமந் தாமெனலா யொண்பொற் கம்ப
 முதயமதி பெணவிளங்கு முடக்கு பாசம்
 பன்னகமா மெனவிமையோர் பாங்கர் மேய
 பத்தரெனக் கோபுரநற் பதுமைக் கேற்ற
 மன்னவனா மெனமருங்கு வழித்த சாந்த
 மருந்தெனலாய்த் தினகரப்பா லாழி மன்தோ, (கங)

வேறு.

520 சிகர கோபுர மகுடம்வெண் டிங்கள்சேர்ந் தனவாய்ப்
 பகரு வானமு முாகனூச் சிபிற்பதிந் தனவா
 யகல நாவலந் தீவொருங் கெய்தினு மமைக்கும்
 புகலி டத்தவா மதீனயா ளளவிடல் புரிந்தார், (கச)

521 உச்சி வானக டிரிஞ்சிரா னிலமகத் தொடுக்கும்
வச்சி ரப்பொருப் பொன்றினைப் பலவடி வாய
விச்சை தங்கிய மயனெனு மருந்தொழின் மேன்மைத்
தச்ச னீணிலத் தினிற்சமைத் தனனெனத் தகுமே. (கடு)

522 உலப்பி லந்தண ரருமறைப் பொருளுரை யொலிவிட்
புலப்பு யற்றிரண் மட்புலத் தொலிப்பன பொருவுந்
குலத்தொ டுந்தவ முயல்குநர் தமிழ்மறை கூறல்
சிலப்பு வெண்டிரைப் பாற்கட லொலியெனத் தெழிக்கும். (கசு)

வேறு.

523 ஈசனெம் பெருமா னுந்தியம் கமலத்
தீன்றசேய் புணர்த்தயாக் கையிடை
யாசறப் பதிந்த வணுத்திர ணினைவி
னகத்தெழு வளிதூரப் பதொடு
மோசைமுற் றுமை வாயினைத் திறவா
துச்சரித் திடுபின்மத் திமையாய்
வாசகம் பயில்வா யொருவனங் காப்ப
வைகரி யென்பதோர் வாக்காய். (கஎ)

524 செலிப்புலத் தறவே யொலிப்பதா லெழுதூந்
திறத்தினு லொலியெழுத் தெனவுந்
பளித்தவை முதல்சார் பெனவுநாற் பானப்
பகர்பெய ரிரண்டினீ ரிரண்டாய்ப்
புலிப்புல மையர்தா முறையினத் தினொடும்
புகல்பிறப் பிடமுழப் பையந்
தவித்தவெண் ணிரண்டெட் டேழிரண் டிருவர்
தமிதமி புள்ளிபெற் றிலவாய். (கஅ)

525 ஒன்றிரண் டொருமுன் றரையுடன் காலென்
றணர்த்துமாந் திரையினை வகைத்தாய்ச்
சென்றபின் முதலீ றிடையிலே யெனவே
திரிவிதப் படமொழி யகத்தாய்ப்

பொன்றவில் போலி யுயிருடன் மேய
புணர்ச்சியி னிரண்டுமாய் நான்கா

மென்றசா ரியைத்தா யொன்றொழி நானூ
றென்பவாய் விசிபெழுத் தியலும்.

(கூ)

526 ஒருதனி யெழுத்தாற் றொடொழுக் தவற்ற
லுடலுயிர் முதலவீ ரெனலா

மிருபத மொருநான் கிரட்டியாய்ப் பெயரா
தியவொரு நான்கினெண் ணைகாய்ப்

பெருகும்ப பதமுன் விசுகியா தியதாம்
பெய்தியல் பொடுவிகா ரமுமாந்

கருவிசெய் கையின்வேற் றுமையொடல் வழித்தாம்
காட்சிசார் பதமுடன் புணர்ப்பும்.

(உ0)

527 பெருகுமுத் திணையைப் பாவினைத் தெருட்டும்
பெயர்வினை யிடையுரி யனவாய்க்

கருதிய விபற்சொ லாதிரான் கிணெடுங்
கலந்துவேற் றுமைகளுக் கிடமாய்

ஒருமொழி யுடனே தொடர்பொது வெனலா
யுறுதொகை நிலைதொகா நிலைத்தாய்

வருமிட மூன்றோ டிரண்டென முனிவர்
மதித்துரை வெளிப்படை குறிப்பாய்.

(உக)

528 இடுகுறிப் பெயர்கா ரணப்பெயர் பொருளா
தியபெயர் பொதுச்சிறப் பெனச்சொற்

படுபகு தியபேர் பொருண்முத லாஹம்
பயனெனத் தன்னுளாந் தோற்றத்

தொடுபெயர்ந் தெழுவாய் வேற்றுமை யெனப்பின்
புறுபய னிலைகளாந் ¹தேற்றும்

வடுவுற துருபா தீற்றினேற் பதுமாய்
வாய்ந்ததோர் விளிவொடெட் டெனலாய்.

(உஉ)

- 529 தொகைப்பெயர் களும்ப் பயனிலை யேற்குந்
 தொடர்புறீஇ யாதியும் வினியு
 மிகைத்தவல் வழிக்கு மேய்வதுக் காலம்
 விளம்பிய திணையிட மூன்று
 முகப்படும் வினையும் வேற்றமை யுறாதே
 முற்றமெச் சமுமெதிர் மறையு
 மகப்படு வனவாய் வேறுபல் குறிய
 வாம்வினை யெச்சமும் பிறவும். (உ௩)
- 530 முன்னுரைத் தனவா மெச்சமே யன்றி
 மூதுணர் வினர்களா ராய்ந்து
 பின்னுரைத் தனவாந் சொல்லொடு குறிப்பிற்
 பெறப்படு மெச்சமீ ரைந்து
 முன்னிய பொருள்கோ ளொன்பதும் விகார
 மொன்பதுந் தொகைதொகா நிலைகள்
 பன்னிய விருமுன் றவற்றொடைம் மூன்றாம்
 பகுதியு மொழிந்தன பலவும். (உ௪)
- 531 இத்திறத் தனவாம் பெயர்வினைப் பின்முன்
 னியைந்தவேண் வகையவா முரையுட்
 டத்தம பொருளால் விரித்தவீ ரோழாந்
 சால்புடன் மறித்துமைந் நான்காய்
 வைத்தவா மிடைச்சொற் பலபொருட் கொருசொல்
 வருமொரு பொருட்பல சொல்லா
 யுய்த்துண ருரிச்சொற் பெயர்வினைக் கடையா
 யுறுகுதற் பெயரவாம் வகையும். (உ௫)
- 532 முற்படத் திணையேழ் முதல்கரு வுரியா
 முறையிரண் டேழிரண் டொருபான்
 பொற்புடைக் கைகோ ளிரண்டினுட் களவிற்
 புணர்ச்சினான் கெண்வகை மணத்துட்
 சொற்பயில் யாழோர் மணமெனக் கிளவித்
 தொகைபதி னேழுடன் வரைவிற்
 கற்பினி விருமுன் றேழொடை யாறாக்
 கைக்கினை முன்னர்நான் கெணலாய். (உ௬)

533 அவணியிற் புனித மடந்தையென் றறிந்தோ
 னறிந்திலா னெனவவ யவத்தை
 யுவமையிற் புணர்ந்த வுருவக வாய்பாட்
 டுடனிலைச் சிலேடையா யுரைக்கை
 தவறற வுணர்ந்தும் வழிநிலைக் காட்சி
 தன்னையுங் கைக்கிளை யெனலுங்
 கவலையுற் றுணர்ந்து கலந்துகை புனைந்தோன்
 கருத்தறிந் ததற்பின்னல் வகைத்தாய். (உஎ)

534 வண்டொடுந் தனதா மனத்தொடு நயந்து
 வலந்ததான் மடந்தைமாட் டைய
 முண்டிலை யென்ப துணர்ந்துமூர் தியில்வந்
 தொழுகலுங் காவிடை முதலே
 கண்டபின் வரைந்து கொண்டதீ ருய
 காலமு நடுவணைந் திணையும்
 பண்டிதர் மொழிதன் முதலுமாய் மணமும்
 பகரிலைந் தாமெனும் விரியும். (உஅ)

535 பெண்ணா சியொடும் பின்முறை வதுவைப்
 பெருங்குலக் கிழத்தியு மல்லா
 துண்மையா யொருவற் குரிமைபூண் டவரை
 யுயர்பாத் தையரெனு முரையு
 மண்ணல்சார் கிழவர் நற்குலத் தினொடு
 மடியவர் பாங்குமா மெனலும்
 வண்மைசால் பிறவுங் களவீனு ளொன்றே
 வரைபொருட் பிரிவதாய்க் கற்பில். (உக)

536 பிரிவிரு முன்றாய் வாயிலீ ரோழாய்ப்
 பெருமைசான் மக்களைப் பப்ந்தே
 யுரிமையில் லறஞ்சார் நிலைபுனைந் துரையோ
 லெகிய லெணுந்திறத் திரண்டாய்
 விரிவிநிப் பனவாய்த் துறவறத் தாகி
 வீடடை வதும்பக ரறிதற்
 கரியவா மகப்பாட் டுறுப்புமேழ் திணையை
 யடைந்ததன் புறத்தவாய்த் தோன்றும். (உ௦)

- 537 வெட்சியே முதலா மேழ்திணை யினெடும்
 விரவிய வழுவெணும் கரந்தை
 யுட்கொளு முழினைத் துறையுளா ரொச்சி
 யுடனவ மெனவிரித் ததன்மேல்
 விட்புலம் புகழப் பொதுவிய லொடுமுன்
 விளம்புகைக் கிளைபெருந் திணையு
 மட்புலம் விளங்கத் திரட்டிய வேண்பா
 மாலைபிற்பு படலமீ ராழில்.
- 538 இருபது பதினா லொன்றினை மேற்கொ
 ளிருபஃ திரண்டுமேற் கொண்ட
 விருபஃ திருபத் தொன்பதொன் பான்மு
 வெட்டுநா லெட்டின்மே லொன்று
 மிருபது நாலு மிரட்டிமுப் பானே
 திருபதொன் றின்மையாங் கதன்மே
 விருபது பதினா றெனுந்திணை ¹துறைதேர்ந்
 தியம்பிய மும்மையான் மன்கே. (௩௨)
- 539 நிறையிரண் டசைசீர் முப்பதேழ் தலைத்தாய்
 நிகழ்த்திய வடிகளேர ரைந்தா
 முறைபயில் வனவாய்த் தொடைகணற் பத்து
 மூன்றுமும் மூன்றெனும் பொருள்கோ
 ளுறைதரும் விகாரம் வனப்பின்வண் ணமுமுத்
 தியுமிரு நான்குமைந் நான்கு
 மறையுமெண் ணான்கு மைந்தின மூன்று
 யாறெனுஞ் செய்யுளு முணர்ந்தே. (௩௩)
- 540 சொற்றசெய் யுளினை முத்தகம் குளகந்
 தொகைநிலை தொடர்நிலைப் படுத்திக்
 கற்றவற் றினுண்முத் தகந்தனி நிலைத்தாங்
 காட்சியுங் குளகநால் வகைப்பேர்

பெற்றவை பலபாட் டொருவினை யினோடும்
பெயரோடு முதலிடை கடையாய்
முற்றுவ துணர்ந்துந் தொகைநிலை யொருவன்
மொழிபெனப் பலர்மொழி வதமாய்.

(௩௪)

541 சொலத்தரும் பொருளா தியிற்பெய ரொட்டாய்ச்
சொல்லினாற் பொருளினுன் மூன்று
நிலைப்படு வனவாந் தொடர்நிலை பொருள்க
ணிறைந்திடா மையினிறைந் தமையா
னிலக்கண நடைசார் காப்பியம் பெருங்காப்
பியமென வக்கநா லேழும்
புலப்படு பாக மூன்றெனக் குணங்கள்
பொதுவென விளம்புமீ ராந்தம்.

(௩௫)

542 உவமையா தியவாம் பொருளணி களுமுற்
றோரோழுத் தினிற்றொட ரொழுத்தாற்
புவனம துணர்த்த மடக்கெழு வகைத்தாய்ப்
புணர்த்தமுந் தூற்றுமு வைந்துங்
கவர் பல பலவாஞ் சித்திரக் களியுங்
கருத்துணர்ந் தித்திறந் தினோடு
நவமுறு மெண்ணெண் கலைப்பெரும் பனுவ
னல்லினை யுறப்புணர்த்த ததனால்.

(௩௬)

543 கமலைகா முறுகார் கருணைவான் கடலக்
கடவுளர் கடவுளா மென்ற
வமலனார் முதலாய் மூவரா னவன்ற
னழகிய சொருபமா தியன
நிமலர்தாம் வியப்பான் புகழும்வாய் மையைச்சார்
நிலைமையே வாழ்வெனு நினைவாற்
றமதுமன் னுயிர்கட் காக்கமே படைத்த
சரிதைசால் புனிதநா வலர்தாம்.

(௩௭)

544 மலக்ஞாம் பையினுட் பிறந்திறந் துழல்லை
மாநிலத் தின்னும்வந் துறாமை
நலத்தகைப் பாம பதத்தினைப் பெறுவான்
ஞானநன் னூலையாய்ந் தெலிகாற்

கலக்கமற் றதுபோன் றிகலற வுணர்வு
கடவுண்மேற் கொழுந்தவிட் டெழுந்து
செலச்செலப் போ நந்தமெய் துவதாஞ்
செல்வமே புரப்பதத் தலமே.

(௩-௮)

இவை யிருபதுந் தொடர்.

- 545 வணக்கருந் தலைமை யுரனுடை முனிவர்
வகுத்தறுண் ணியனிலக் கணத்து
ளுணர்த்துவா சின்றி மருண்டதைப் பலகா
லுள்ளுறீஇக் தெருண்டறுண் னுணர்வார்
1புணர்த்தநன் பனுவ லகத்திலக் கியத்தாற்
பு துவது புணர்த்துளார் முதலுநால்
கண்பொழு தினுங்கை விடாதுரை தெரிவார்
கங்குலும் பகலுநன் கனவும்.

(௩-௯)

வேறு.

- 546 மாட்சிசார் பெரிய யாமே மகாயாழ் சகோட யாழ்செவ்
கோட்டியா மெனப்பேர் நான்காய்க் குமிழ்கருவ் காலிகொன்றை
காட்டிய தணக்கு மாகக் கணித்தவோ ரேழீ ரெட்டா
யாட்சியோர் பத்தேழ் மூவேழும்வகை நாம்பை மன்னே. (௪0)
- 547 வகுத்தபத் தருறுவ் கோட்டின் மாட்டுமா டகத்திற் சேர்த்துப்
பகுத்ததோர் பண்ண லாதி பாரித்த தொழில்க ளெட்டாற்
றொகுத்தவாம் வார்த லாதி சுட்டிய காண மெட்டான்
மிகுத்தநெஞ் சாதியாக விளம்பிய தான மெட்டால். (௪௧)
- 548 நாட்டங்க ளிமைத்தல் கண்ட நடுக்குற லெயிறு தோன்ற
லீட்டங்கொள் புருவ மேற வின்றியே நரம்பு நரவிற்
கூட்டஞ்செய் தேக மாண குறியென வுள்ளா ளத்த
பாட்டங்க மீதே யென்னப் பாவோர் பலா மோர்பால். (௪௨)

- மனத்திற் றேறு மாண்புப் பேதைமை
முப்புரம் போல வெப்பெழும் வன்னகை
வினையா தின்னகை விளைத்தவி னந்நகை
- 20 வனையா மேருவை வளைத்திடு மாபோல்
என்னையாட் கொண்டு முன்னைத் தீவினைக்
கொல்வாய்ப் புலிமுலை புல்வாய்க் குதவிய
தொல்வினை யென்ன நல்வினை பயப்பப்
புழைக்கை நீட்டிக் கழைக்கரும் பெடுத்தித்
- 25 திருந்துகல் லான யருந்திடு மாறு
வெவ்வினை யேனு மவ்வினைப் பயத்தின்
ஊறுதே னருந்தி யேறுபோற் றிரிதலின்
முந்நூற் சிறுவ னுண்மறைக் கிழவன்
பழுத்த நீறு மெழுத்தோ ரஞ்சம்
- 30 அல்லாற் கடவு ளில்லையென் றுணர்ந்த
ஞானப் பிள்ளை தானுயிர் நடுங்க
மாற்றருந் துயர்தருங் கொடிய
கூற்றைச் சிறுதல் குரைகழற் குரித்தே. (உஅ)

வேண்பா.

உக. உருத்தக்கான் மாய்ந்தங் குயர்ந்தபுகழ்க் கூடல்
ஒருத்த னருளுங்கா லுண்டாய்க்—கருத்தனவன்
காண்பித்துக் காணுமிந்தக் காசினிக்கு னானென்னும்
வீண்பித்துக் காணும் வினை. (உக)

17. தேறும்—நான் தேறும். 19. விளைத்தலின்—நினக்கு விளைத்தலினால்;
என் பேதைமைகண்டு நீ நகைக்கின்றாயென்பது கருத்து. 20-21. “தெவ்வரை
மெய்யெரி காய்சில யாண்டென்னை யாண்டுகொண்ட, செவ்வரை மேனியன்’.
(திருச்சீர்.) 21. தீவினை—எனது தீவினை. 23. தொல்வினை—பழைய செயல்’

விதிக்கு மாறாக என்னை யாண்டுகொண்டருளின தன்மையால், பூங்கழ
லுக்கு, விதித்த விதியை நீக்கிக் கூற்றைச் சிறியது வழக்கேயாகும்.

உக. உருத்தக்கால்—கோபித்தால்; என்றது சங்கராகாலத்தைக் குறிப்
பித்தது. காண்பித்து—காண்பிக்க, காணும்: முன்னிலைப்பன்மை அசை.

கலித்துறை.

௩௦. வினையள வாய்தின்று வேற யருள்ரியன் கூடற்பிரான்
 தனையள வாதவர் தாழ்வறி யார்தண் றெறக்கமல
 மனையள வானெண்ண வொண்ணுத் திருமுடி வாய்த்ததென்றால்
 தினையள வானு முயலாத கூனிளந் திங்களுக்கே. (௩௦)

மதுரை மும்மணிக்கோவை முற்றுப்பெற்றது.

௩௦. அனவிடத்தொடங்கியவர் தாழ்வரென்க: “யாதவ குலத்துநெடு
 மாதவன் மருப்புடைய வேனமிரு கத்துருவமா, வேதமொழி பெற்றவய
 னேதிமமெனப்பறவை வேடமு மெடுத்தநிலையோ, ஓதருணை வித்தகரை மூவரி
 லொருத்தரென வோதியிடு மற்ப மதியீர், சிதமதி வைத்தமுடி பாதமல ரைச்
 சிறிது தேடுத னினைத்தபாமே” (அருணைக்கலம். 6.) கமல மனை அளவான்—
 தாமரையை வீட்டின் எல்லையாகப் பெற்றவன்; பிரமன். தண்டிறை யென்றது,
 சாஹிபற்றிய அடை. திங்களுக்கு வாய்த்ததென்றால் அறியார்.